

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2022 M. VASARIS NR. 2 (150)

PEKINO IŠŠŪKIAI

NE VIENA NAUJA ĮRAŠĄ Į ŠALIES
SPORTO METRAŠČIUS ĮRAŠĘ
LIETUVOS SPORTININKAI PEKINO
ŽIEMOS ŽAIDYNIŲ TRASESE IR
ARENLOSE ATIDAVĖ VISAS JĖGAS

LIETUVA

WWW.LTOK.LT

**EURO
JACKPOT**

Baltijos šalių
REKORDŲ REKORDAS!

**24
mln. €**

vilniečiui

5

SKAITYTOJAMS

L TOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

ASAMBLĖJA

SESIJOJE – APIE NUVEIKTUS DARBUS IR ATEITĮ

8

IŠ ARTI

PEKINE LIETUVIAMS PRAVERTĖ TOKIJO PATIRTIS

12

ATIDARYMAS

OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS GRĮŽO Į PEKINĄ

14

BIATLONAS

NUSIVYLIMĄ KEITĖ DŽIAUGSMAS DĖL ESTAFETĖS

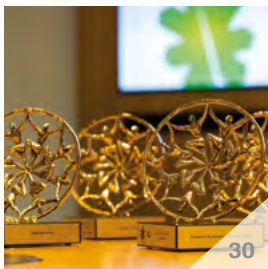
18

DAILUSIS ČIUOŽIMAS

ČIUOŽĖJAI MĖGAVOSI OLIMPINIU LEDU

26

30

20

KALNŲ SLIDINĖJIMAS

LEDO UPĖJE – SUNKŪS IŠBANDYMAI

22

SLIDINĖJIMAS

OLIMPINĖJE TRASOJE PALIKO VISAS JĖGAS

24

UŽDARYMAS

PEKINAS OLIMPINĘ ESTAFETĘ PERDAVĖ ITALAMS

26

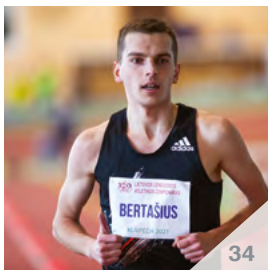
FESTIVALIS

VILNIUJE – PEKINO ŽAIDYNIŲ RITMU

30

KILNUS ELGESYS

APDOVANOJIMAI – UŽ IŠTIESTĄ PAGALBOS RANKĄ

34

32

KOLEKCIININKAI

SPALVINGOJE PARODOJE – ŽAIDYNIŲ AIDAI

34

VEIDAS

GYVENIMO POSŪKIAI NETRUKDO SIEKTI REKORDŲ

36

KRONIKA

L TOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

38

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

DIENOTVARKĖJE – BENT PENKIOS VALANDOS MUZIKOS

38

Lietuvos delegacija Pekino žiemos olimpinių žaidynių atidaryme

Vytauto Dranginio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Marius Grinbergas
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Dominykas Genevičius
Jolanta Mockevičienė
Monika Svėrytė

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

MUMS NE VIS VIEN

RUSIJAI PRADĖJUS KARINIUS VEIKSMUS UKRAINOS TERITORIJOJE, VISO PASAULIO AKYS NUKRYPO Į RYTŲ EUROPA. NESUVOKIAMAI AGRESIJAI NELIKO ABEJINGA IR SPORTO BENDRUOMENĖ. APIE TAI KALBĖJOME SU LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE, OLIMPINE ČEMPIONE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Olimpinių ir parolimpinių žaidynių laikotarpis simbolizuoja taiką ir solidarumą. Bet Ukraina šiuo metu yra priversta kovoti su Rusijos agresija.

Tai, kas šiuo metu vyksta Ukrainoje, – protu nesuvokiama. Tokie veiksmai negalimi ne tik olimpinių ar parolimpinių žaidynių metu, bet apskritai niekada.

Kaip į Rusijos agresiją sureagavo sporto bendruomenė?

Olimpinė bendruomenė vienijasi, kad palaikytų ir padėtų olimpiniam judėjimui Ukrainoje. Pirmiausia Tarptautinis olimpinis komitetas (TOK), Europos olimpinių komitetų asociacija (EOK) ir dauguma nacionalinių olimpinių komitetų pasmerkė Rusiją ir jos veiksmus palaikančios Baltarusijos vyriausybę.

TOK paragino visas tarptautines sporto federacijas perkelti arba atšaukti Rusijoje ar Baltarusijoje planuotas varžybas bei turnyrus. TOK vykdomasis komitetas visas tarptautines sporto federacijas bei varžybų organizatorius taip pat ragina į savo renginius nekviešti ir juose neleisti dalyvauti Rusijos ir Baltarusijos sportininkams bei oficialiems asmenims. Jei dėl teisinių ar organizacinių priežasčių to padaryti neįmanoma, primygtinai rekomenduojama, kad tarptautinių sporto renginių organizatoriai visame pasaulyje neleistų Rusijos ir Baltarusijos sportininkams ar oficialiems pareigūnams renginiuose dalyvauti šių valstybių vardu. Tokiu atveju jie turėtų būti priimami tik kaip neutralūs sportininkai. Neturi būti rodomi jokie nacionaliniai simboliai, spalvos, vėliavos ar himnai.

Nors LTOK sporto varžybų neorganizuoja, savo nares sporto federacijas, sporto klubus ir pačius sportininkus raginame nedalyvauti varžybose Rusijoje ir Baltarusijoje, neįsileisti šių šalių klubų į Lietuvą. Turime parodyti agresoriui, kad pasauliui – ne vis vien.

Kas yra daroma siekiant padėti Ukrainai?

Padėti Ukrainai – kiekvieno mūsų sąžinės ir pilietiškumo reikalas. Kiekvienas prisidedame taip, kaip galime.

Vos prasidėjus karui kartu su Latvijos ir Estijos nacionalinių olimpinių komitetų vadovais susisiekėme su olimpine bendruomene Ukrainoje, išreiškėme savo palaikymą ir pasiūlėme visokeriopą pagalbą. Užtikrinome, kad visi trys esame pasirengę bet kuriuo metu ištiesti pagalbos ranką.

Glaudžiai dirbame su kitais nacionaliniais olimpiniais komitetais, planuojame, kaip galėtume padėti tiek kiekvienas atskirai, tiek visi kartu. Vos prasidėjus karui Ukrainoje EOK sušaukė Vykdomojo komiteto narius, posėdyje numatyta Ukrainos olimpiniam judėjimui skirti finansinę pagalbą.

Taip pat jau veikia TOK įsteigta speciali darbo grupė, kuri ne tik atidžiai seka padėti Ukrainoje, bet ir yra pasirengusi koordinuoti humanitarinės pagalbos olimpinės bendruomenės nariams Ukrainoje teikimą, įkurtas solidarumo fondas.

Martyno Zaremboš ir Roko Lukoševičiaus nuotr.

”

OLIMPINĖ BENDRUOMENĖ VIENIJASI, KAD PALAIKYTŲ IR PADĖTŲ OLIMPINIAM JUDĖJIMUI UKRAINOJE. PIRMIAUSIA TARPTAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS, EUROPOS OLIMPINIŲ KOMITETŲ ASOCIACIJA IR DAUGUMA NACIONALINIŲ OLIMPINIŲ KOMITETŲ PASMERKĖ RUSIJĄ IR JOS VEIKSMUS PALAIKANČIOS BALTARUSIJOS VYRIAUSYBĘ.

Sesijoje dalyvavo 60 iš 67 LTOK narių

SESIJOJE – APIE NUVEIKTUS DARBUS IR ATEITĮ

VASARIO 25 D. VILNIUJE VYKO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO GENERALINĖS ASAMBLĖJOS EILINĖ SESIJA. JOJE PRISTATYTA PRAĖJUSIŲ METŲ ORGANIZACIJOS ATASKAITA, PATVIRTINTAS 2022 M. LTOK BIUDŽETAS.

Generalinės asamblėjos sesiją viešbučio „Crowne Plaza Vilnius“ konferencijų centre susirinko 60 iš 67 LTOK narių. Renginyje taip pat dalyvavo švietimo, mokslo ir sporto ministrė Jurgita Šiugždinienė bei viceministras Linas Obcarkas, Seimo narys Algirdas Sysas.

„Praėję metai visai sporto bendruomenei buvo visapusiškai sunkūs: per pandemiją vykusios olimpinės žaidynės, sudėtingos treniruočių sąlygos karantino metu, kardinalūs finansavimo pokyčiai. Iki šiol turime ne visus atsakymus, bet labai tikiuosi, kad naujas Lietuvos sporto istorijos puslapis bus verčiamas įsiklausant į sporto bendruomenę ir atsižvelgiant į sportininkų interesus“, – sakė LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė.

Apie sporto reformą kalbėjo ir švietimo, mokslo ir sporto ministrė J.Šiugždinienė.

„Siekiamo sporto šakų federacijoms ir sporto organizacijoms užtikrinti finansavimo nepertraukiamumą, kad jos galėtų nuosekliai planuoti savo veiklas. Steigiama Nacionalinė sporto agentūra, kuri bus atsakinga už sporto politikos įgyvendinimą aukšto meistriško sporto ir fizinio aktyvumo srityse.

Rengiami Sporto įstatymo pakeitimai dėl sportininkams skiriamų valstybės stipendijų. Stipendijos ne tik didėtų. Stipendijas gaunantiems sportininkams numatoma užtikrinti socialines garantijas – papildomai valstybės lėšomis apdrausti sveikatos draudimu, pensijų ir motinystės socialiniu draudimu. Rudenį ketinama parengti ir pristatyti naują aukšto meistriško sporto finansavimo modelį, kuris įsigaliotų nuo 2023-ųjų“, – sakė J.Šiugždinienė.

Nuo šių metų liepos 1 d. keisis aukšto meistriško sporto finansavimo tvarka, todėl pagrindiniu klausimu Generalinės asamblė-

jos sesijoje tapo sporto finansavimas. Nors dar pusmetį olimpinio sporto federacijos pagal numatytus kriterijus sportininkams rengti gaus lėšų ir iš LTOK, nuo vasaros šių atsakomybę visiškai perims valstybė.

Šiais metais LTOK biudžetas sieks 7,43 mln. eurų. Iš jų 5,95 mln. eurų bus skirti olimpiniam sportui – olimpinėms stipendijoms mokėti, federacijoms finansuoti.

LTOK išdininkas Darius Čerka apžvelgė praėjusių metų organizacijos biudžeto ataskaitą. Iš viso pajamos praėjusiais metais siekė 11,37 mln. eurų – beveik pusantro milijono daugiau, nei buvo planuota. Tą lėmė didėjęs UAB „Olifėja“ bilietų pardavimas ir kartu su juo olimpiniam sportui skiriama 8 proc. parama.

Organizacijos išlaidos praėjusiais metais siekė 10,5 mln. eurų – 2 mln. mažiau, nei planuota.

„Lietuvos delegacija Japonijoje buvo gerokai mažesnė, nei tikėtasi, todėl natūralu, kad beveik milijonas buvo sutaupyta vykstiant į Tokijo olimpinės žaidynės. Taip pat dėl pandemijos mažėjo renginių apimtis. Be to, įvykus finansavimo pokyčiams buvo stengiamasi taupyti“, – sakė išdininkas.

Didžioji dalis išlaidų – 77 proc. – skirta olimpiniam sportui finansuoti. 8,1 mln. eurų LTOK skyrė olimpinėms stipendijoms mokėti, olimpinio sporto federacijoms finansuoti, specialiam inventoriui pirkti, olimpinėms kandidatų medicininiam ir moksliniam aptarnavimui, programoms „Tokijas 2020“, „Pekinas 2022“, „Paryžius 2024“ įgyvendinti, sportininkų rengimo finansavimui, olimpinės pamainos programai ir kitoms Olimpino sporto direkcijos vykdomoms veikloms.

Praėjusiais metais padaugėjo LTOK mokamų olimpinėjų stipen-

D.Gudzinevičiūtė apžvelgė praėjusiais metais nuveiktus darbus

dijų. Prieš Tokijo olimpinės žaidynes 111 sportininkų – keturiais daugiau nei 2020 m. – gavo olimpinę stipendiją ir už ją rengėsi varžyboms.

LTOK revizijos komisijos pirmininkas Algimantas Blažys supažindino su komisijos atliktu darbu bei rezultatais. Komisija patikrino pagrindinius LTOK finansinius rodiklius ir jokių pažeidimų nenustatė. Revizijos komisijos pirmininkui pritarė ir auditą olimpiniam komitete atliekančios bendrovės „PricewaterhouseCoopers“ atstovas Artūras Štura, kuris pabrėžė, jog finansinės ataskaitos parodo tikrą ir teisingą vaizdą. Daugiau komentarų ar pastabų auditorius neturėjo.

Lietuvos olimpinio fondo (LOF) biudžetas praėjusiais metais siekė 1,49 mln. eurų, o išlaidos – 1,1 mln. eurų. 2021-aisiais LOF sporto gerbėjus pakvietė į šešis olimpinis renginius.

Praėjusiais metais Lietuva dar stipriau įsitvirtino tarptautinėje sporto arenoje. LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė buvo išrinkta Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) viceprezidente, pateko į Nacionalinių olimpinių komitetų asociacijos (ANOC) Vykdomąją tarybą.

Į šešias EOK komisijas išrinkti penki Lietuvos atstovai – daugiausia mūsų šalies atstovų.

„Lietuvos balsas tarptautinėje arenoje vis labiau girdimas. Tai reiškia, kad einame teisinga linkme“, – sakė D.Gudzinevičiūtė.

Augo ir LTOK olimpinio švietimo programos svarba. Vizito Lietuvoje metu kartu su pirmąja ponia Diana Nausėdiene LTOK lankėsi Danijos kronprincesė Mary. Jos ne tik domėjosi olimpinio švietimu Lietuvoje, bet ir susitiko su Lietuvos mažųjų žaidynių dalyviais.

Lietuvoje vykdoma Olimpinių vertybių ugdymo programa (OVUP) buvo pristatyta Tarptautinio olimpinio komiteto Nacionalinių olimpinių komitetų kultūros ir švietimo specialistų tinklo susitikime. Lietuvoje vykusius OVUP mokymus stebėjo TOK olimpinio kultūros ir paveldo fondo vyriausioji švietimo vadovė Xenia Kourgouzova.

„Džiaugiamės pirmosios ponios palaikymu olimpinio švietimo ir vaikų fizinio aktyvumo skatinimo srityse. Tai ypač svarbu ne tik mums, bet ir fizinio ugdymo pedagogams bei vaikams“, – sakė D.Gudzinevičiūtė.

Generalinės asamblėjos sprendimu LTOK nario statuso neteko Lietuvos karatė federacija (LKF). LTOK nare LKF tapo po to, kai ši sporto šaka, kaip parodomoji, buvo įtraukta į 2020 m. Tokijo olimpinių žaidynių programą. LTOK nare LKF tapo įgavusi olimpinio sporto federacijos statusą, bet į kitų olimpinių žaidynių programą karatė neįtraukus šio statuso federacija neteko ir kartu nebeatitiko LTOK įstatuose numatytų narystės sąlygų.

Sesijos metu taip pat patvirtintas 2022 m. LTOK veiklos planas. Jį pristatė LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras.

A.Blažys

A.Štura

Sesijos dalyviai ir svečiai

D.Čerka

Vasario 16-oji Džangdziakou olimpiniam kaimelyje

PEKINE LIETUVIAMS PRAVERTĖ TOKIJO PATIRTIS

PEKINO ŽIEMOS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS – JAU ANTROSIOS, KURIOS VYKO PANDEMIJOS SĄLYGOMIS. LIETUVOS OLIMPINEI MISIJAI PIRMĄ KARTĄ VADOVAVUSI LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO OLIMPINIO SPORTO DIREKCIJOS VADOVO PAVADUOTOJA AGNĖ VANAGIENĖ PAPASAKOJO APIE SAUGUMO REIKALAVIMUS IR KILUSIUS IŠŠŪKIUS.

Man, kaip sporto vadybininkei, tai buvo nemažas iššūkis, bet kartu ir neįkainojama patirtis. Vis dėlto labai tikiusi, kad Paryžiaus vasaros olimpinės žaidynės bus tokios, prie kokių esame pratę“, – viliasi A. Vanagienė.

Pandemijos sąlygomis jau buvo surengtos žaidynės Tokijuje. Ar šios labai skyrėsi nuo pernai vykusio renginio?

Organizatoriai pasisėmė patirties iš Tokijo žaidynių, tad visi Pekino žiemos žaidynių rengėjų reikalavimai buvo žinomi gerokai anksčiau nei prieš Tokijo žaidynes. Ir buvo daug griežtesni.

Vos lėktuvui nusileidus buvo privaloma atlikti du PGR testus – gerklės ir nosiaryklės. Šis reikalavimas – griežtesnis nei Tokijuje, nes ten pakako tik vieno testo.

Padarius testus sportininkai ir delegacijos nariai specialiu transportu buvo vežami į būsimas gyvenamąsias vietas, kur privalėjo izoliuotis iki testų atsakymų. Laukti reikėjo iki šešių valandų. Tik gavus neigiamus testų rezultatus buvo galima palikti kambarius – eiti pietauti, susipažinti su olimpinio kaimeliu, treniruotis.

Nei sportininkai, nei kiti delegacijos nariai neturėjo galimybių pasižvalgyti po Pekiną – judėti buvo leidžiama tik vadinamajame burbule. Jau Tokijuje buvo daug judėjimo ribojimų, o Pekine jie

dar griežtesni. Burbulo teritorija didesnė nei Tokijuje, tačiau ją palikti buvo draudžiama. Pašaliniai irgi negalėjo į ją patekti.

Su kokiais COVID-19 valdymo iššūkiais susidūrė Lietuvos delegacija?

Turiu pasidžiaugti, kad, palyginti su daugeliu kitų šalių, dėl to Lietuvos rinktinės stovykloje buvo gana ramu. Turėjome tik keletą nerimauti privertusių situacijų. Pirmiausia bemiegę naktį Pekine praleido šokėjas ant ledo Deividas Kizala. Oro uoste atliktas nosiaryklės testas buvo teigiamas, laimė, pakartotiniai du rodė neigiamą rezultatą.

Kalnų slidininkas Andrejus Drukarovas į Kiniją išvyko su mažesne komanda nei planavo, nes prieš išvykstant koronavirusu susirgo jo slidžių ruošėjas Maurizio Magatelli. Artimą kontaktą su užsikrėtusiuoju turėjo vienas iš trenerių, todėl jam teko keletą dienų praleisti izoliacijoje. Tačiau džiaugiamės, kad visi Lietuvos delegacijos nariai liko sveiki.

Didžioji dalis koronaviruso atvejų buvo nustatyti Pekino oro uoste arba pirmomis dienomis Kinijoje. Tai reiškia, kad uždarytą burbulų sistema pasiteisino ir veikė.

Kitaip nei Tokijo žaidynėse, teigiamas COVID-19 testas sportininkams

Misijos vadovai A.Vanagienė ir E.Petkus olimpiniam kaimelyje

LTOK prezidentė, TOK narė D.Gudzinevičiūtė įteikė medalius šuolių su slidėmis mišrių komandų rungties nugalėtojams

kui nebūtinai reišė žaidynių pabaigą. Asmuo, kuriam nustatytas COVID-19, turėjo izoliuotis ir po septynių dienų, jei du iš eilės testai kas 24 valandas buvo neigiami, galėjo palikti izoliacijos vietą ir tęsti dalyvavimą žaidynėse.

Jei sportininkas turėjo tik artimą kontaktą su sergančiuoju COVID-19, po dviejų neigiamų nosiaryklės PGR testų, atliktų su 24 valandų skirtumu, galėjo laisvai palikti izoliacijos vietą ir dalyvauti varžybose. Tai didelis palengvinimas, palyginti su reikalavimais Tokijuje.

Kitas palengvinimas tas, kad izoliuotis buvo leidžiama pačiame olimpiniam kaimelyje, specialiose šalies olimpinio komiteto turimose patalpose, nereikėjo vykti į izoliacijos vietą kitur.

Žaidynės buvo tarsi suskirstytos į tris burbulus, mūsų rinktinė irgi apsigyveno trijuose skirtinguose kaimeliuose. Ar tai kėlė papildomų sunkumų?

Tai buvo papildomas organizacinis darbas, su kuriuo padėjo susitvarkyti olimpinėse žaidynėse dirbę savanoriai. Pagrindine Lietuvos rinktinės baze tapo Džangdziakou įsikūręs olimpinis kaimelis. Čia apsisėjo didžioji dalis rinktinės – slidininkų ir biatlonininkų komandos, taip pat misijos vadovai. Jančinge gyvena kalnų slidininkai, o Pekine – dailiojo čiuožimo pora.

Kadangi su LTOK olimpinio sporto direktoriaus Einiumi Petkumi į Kiniją atvykome anksčiau, spėjome apžiūrėti ir sportininkams paruošti visus tris kaimelius. Su Pekine ir Jančinge gyvenusiais sportininkais nuolat palaikėme ryšį telefonu ir internetu, iškilusius rūpesčius spręsdavome operatyviai.

Visiems trimis olimpiniais burbulams susisiekti padėjo speciali transporto sistema. Kursavo autobusai, veikė žaidynių taksi, kiekvienai olimpinei komandai buvo skirta bent po vieną automobilį su vairuotoju. Nors atstumai dideli, keliones supaprastino greitieji traukiniai. Pavyzdžiui, nuo Pekino beveik 200 km nutolusį Džangdziakou traukiniu pasiekdavome per 50 minučių. Be to, autostradoje buvo specialios linijos, kuriomis leista greitai važiuoti.

Žinoma, buvo vėluojančių autobusų, tačiau žiūrint bendrai transporto sistema veikė tikrai gerai.

Džangdziakou olimpinis kaimelis

Jančingo olimpinis kaimelis

LTKO vadovai V.Paketūras ir D.Gudzinevičiūtė lankėsi Džiangdziakou olimpiniam kaimelyje

Ar sklandžiai veikė užsakomieji lėktuvų reisai į ir iš Pekino?

Kadangi Kinijos oro erdvė žaidynių metu buvo uždaryta, teko kooperuotis su Baltijos ir Skandinavijos šalių delegacijomis. Didžioji rinktinės dalis iš Helsinkio skrido su „Finnair“, kiti – iš Milano su Kinijos avialinijomis „Air China“. Taip buvo todėl, kad „Finnair“ skrydžius į Pekiną vykdė tik dukart per savaitę, o kai kuriems sportininkams tos skrydžių dienos netiko.

Tačiau, kiek žinau, ir vieny, ir kitų kelionės buvo sklandžios. Kai kurie net turėjo galimybę išsitiesti per tris vietas.

Nors bilietai užsakyti iš anksto ir jų keitimo sąlygos buvo itin sudėtingos, džiaugiuosi, kad mums pavyko kai kuriuos sportininkus išskraidinti anksčiau. Pavyzdžiui, biatlono rinktinė Kinijoje turėjo likti iki žaidynių pabaigos, tačiau nepatekus į masinio starto lenktynes buvimas neteko prasmės. Glaudžiai bendradarbiauome su „Finnair“, todėl mums pavyko sportininkams gauti bilietus į ankstesnius reisus.

Daug kalbėta apie Džangdziakou visus pasitikusias oro sąlygas. Ar sportininkai buvo pasiruošę tokiam šalčiui?

Vykome į žiemos žaidynes, todėl, žinoma, šilumos nesitikėjome. Tačiau kai jutiminė temperatūra siekia 30 laipsnių šalčio, sunku tam pasiruošti.

Turėjome šildomųjų pleistrų, stengėmės mažiau laiko praleisti lauke, organizatoriai, atsižvelgiant į oro sąlygas, keitė varžybų tvarkaraštį. Išties iš organizacinės pusės buvo stengiamasi sudaryti kaip įmanoma geresnes sąlygas sportininkams varžytis.

Pekino olimpinis kaimelis

Šokėjų ant ledo P.Ramanauskaitės ir D.Kizalos treniruotė olimpiniam kaimelyje

Penkiakovininkas olimpietis J.Kinderis Pekino žaidynėse buvo biatlono varžybų fotografijos darbų koordinavimo vadovas

Pekino olimpinio kaimelio kambaryje sportininkų laukė ir dovanos

Olimpiniuose kaimeliuose plazdėjo žaidynėse dalyvaujančių šalių vėliavos

Lietuvos atstovai žaidynių atidaryme

OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS GRĮŽO Į PEKINĄ

VASARIO 4 D. VAKARĄ PEKINO NACIONALINIAME STADIONE OFICIALIAI ATIDARYTOS ŽIEMOS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS. JŲ PRADŽIĄ PASKELBĖ KINIJOS PREZIDENTAS XI JINPIŅGAS.

Olimpinės ugnies estafetės paskutinis etapas „Paukščio lizdu“ vadinamame stadione buvo patikėtas šių žaidynių dalyviams slidininkei Yilamujiang Dinigeer ir Šiaurės dvikovės atletui Zhao Jiawenui. Jie drauge įstatė deglą į didžiulę snaigę, sudėliotą iš detalių su visų žaidynėse dalyvaujančių šalių pavadinimais.

Pekinas tapo vieninteliu miestu, kuriame surengtos ir vasaros, ir žiemos olimpinės žaidynės – vasarą viso pasaulio sportininkai čia rinkosi 2008-aisiais. Abejų žaidynių atidarymai vyko „Paukščio lizde“.

Lietuvos vėliavą atidarymo parade nešė dailiojo čiuožimo pora, olimpinių žaidynių debutantai Paulina Ramanauskaitė ir Deividas Kizala.

„Kadangi šalies vėliavą jau antrose olimpinėse žaidynėse neš sportininkas ir sportininkė, nusprendėme patikėti trispalvę tiems, kurie Lietuvai atstovaus kaip komanda. Olimpinių žaidynių atidarymo ceremonija paprastai gana varginanti. Kadangi pirmasis poros pasirodymas – daugiau nei po savaitės, tikime, kad jie spės atsikvėpti. Paulina ir Deividas – jauni ir perspektyvūs sportininkai, kuriems Pekino žaidynės bus neįkainojama patirtis. Neabejoju, kad varžybose jie atiduos visas jėgas, o šalių parade išsidžiais neš trispalvę“, – prieš atidarymo ceremoniją sakė olimpinė čempionė,

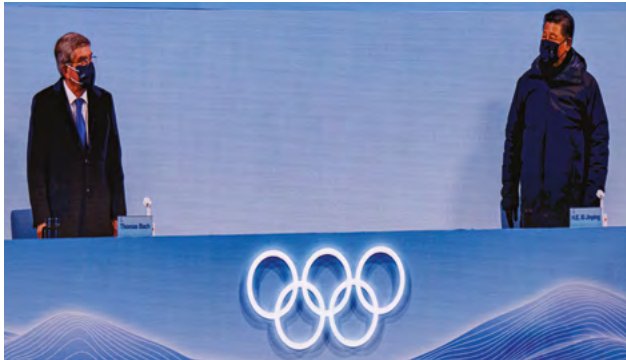
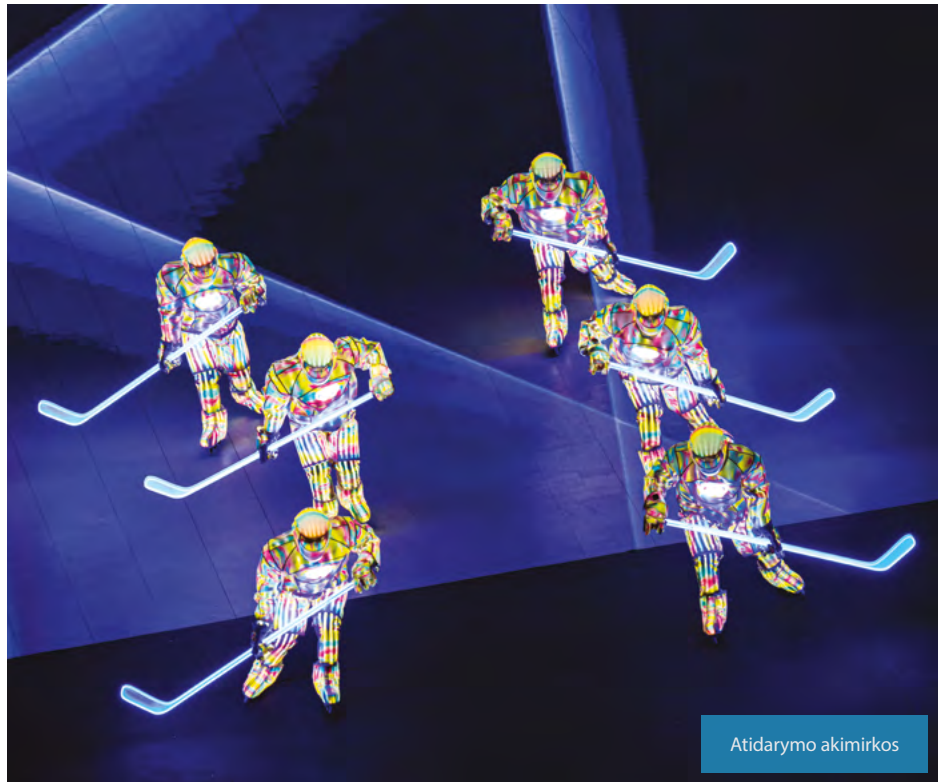
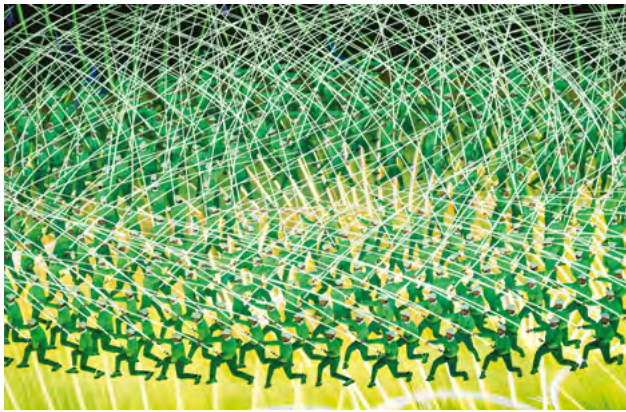
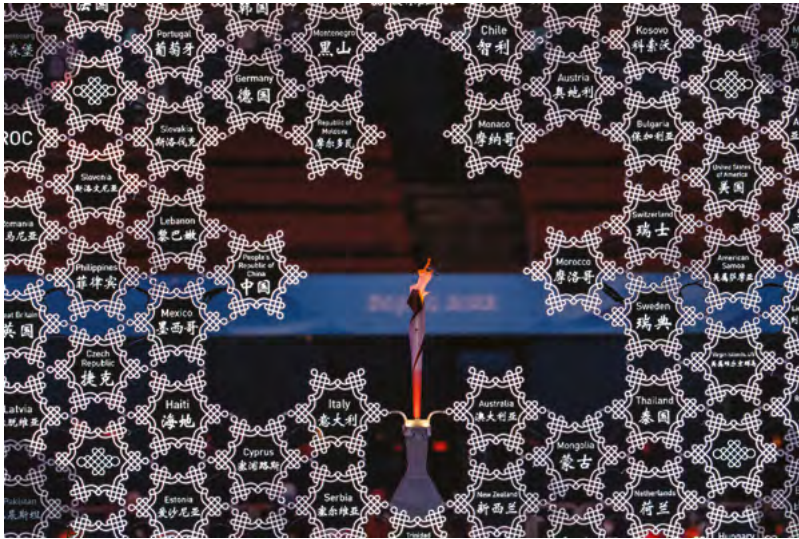
L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Nešti Lietuvos vėliavą olimpinių žaidynių atidarymo ceremonijoje visos delegacijos, visos olimpinės rinktinės vardu mums didžiulė garbė. Tai suteikia begalinės motyvacijos ir stiprybės. Esame dėkingi, kad ši svarbi misija buvo patikėta mums“, – džiaugėsi sportininkai.

P.Ramanauskaitė prisipažino, kad dar stebėdama 2014 m. Sočio žiemos olimpinės žaidynes svajoto ne tik vieną dieną pati čiuožti olimpinio ledu, bet ir nešti šalies vėliavą atidarymo ceremonijoje.

Kartu su vėliavnešiais pro simbolinius Kinijos vartus į nacionalinį stadioną per atidarymo iškilmes įžengė dar keturi mūsų šalies sportininkai – žaidynių debutantai slidininkai Eglė Savickaitė, leva Dainytė, Tautvydas Strolia ir kalnų slidininkė Gabija Šinkūnaitė. Taip pat treneriai, sportininkų pagalbininkai, delegacijos nariai. Jiems pasirodžius stadione viso pasaulio televizijos žiūrovams buvo parodyta iš garbingų svečių tribūnos savo šalies komandai mojuojanti ir plojanti Tarptautinio olimpinio komiteto narė D.Gudžinevičiūtė.

Dėl kinų kalbos rašmenų ypatumų Lietuvos atstovai tautų parade pasirodė 24-ti, tarp Indijos ir Nigerijos. Iš viso žaidynėse dalyvavo 91 delegacija. Žiemos olimpinėse žaidynėse debiutavo

Atidarymo akimirkos

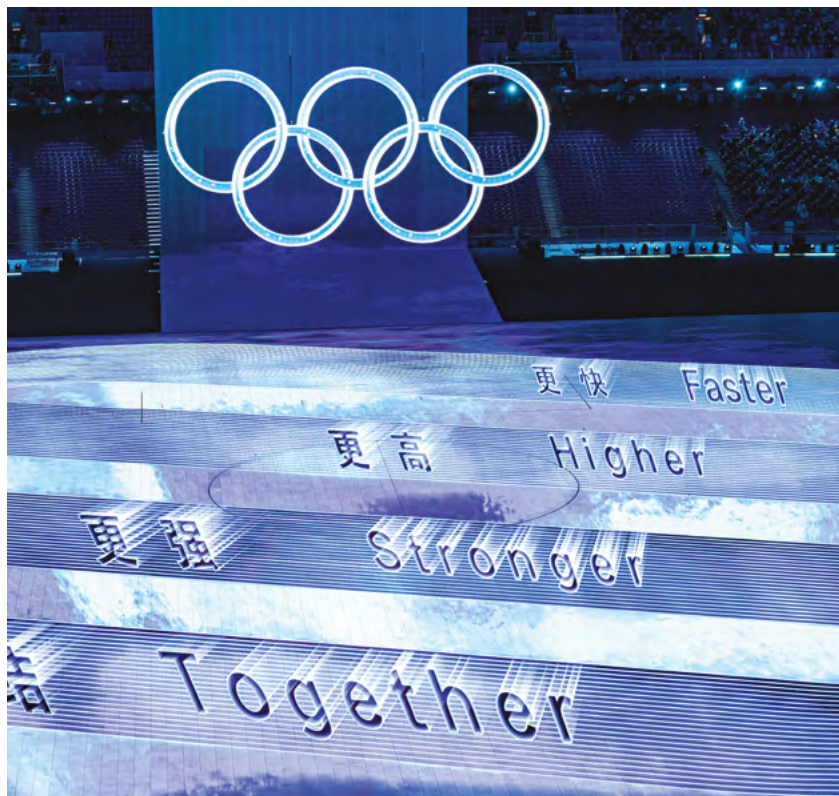
Haičio ir Saudo Arabijos sportininkai.

Visi penki mūsų šalies biatlonininkai ir trečiose olimpinėse žaidynėse dalyvavęs slidininkas Modestas Vaičiulis nutarė likti apie 220 km nuo Pekino nutolusiame Džiangdziakou olimpijame kaimelyje, o kalnų slidininkas Andrejus Drukarovas į Kiniją atvyko tik vasario 8 dieną.

Atidarymo šventės pagrindiniai akcentai buvo Kinijos istorija, dabarties siekiai, olimpinis šūkis „Greičiau, aukščiau, stipriau – kartu“, aplinkosauga ir šių žaidynių šūkis „Kartu už bendrą ateitį“. Iškilnių režisierius – Zhang Yimou, režisavęs ir 2008 m. Pekino vasaros žaidynių atidarymo ir uždarymo ceremonijas.

Pekino žaidynių dalyviai išsidalijo 109 medalių kompleksus 7 sporto šakų 15 disciplinų varžybose. Pirmieji olimpinės kovos jau vasario 2-ąją pradėjo akmenslydzio mišrių porų varžybų dalyviai, o vasario 3 d. startavo moterų ledo ritulio turnyras ir akrobatinio slidinėjimo rungties gūbrinio atranka.

Žiemos olimpinės žaidynės Kinijoje vyko trijose zonose: Pekine, Jančinge ir Džangdziakou. Šokėjų ant ledo pora buvo vieninteliai Lietuvos olimpiečiai, apsistoję Pekine. Slidininkai ir biatlonininkai įsikūrė Džangdziakou, kalnų slidininkai – Jančinge, nuo Pekino nutolusiame apie 60 km.

Lietuvos biatlonininkai po estafetės. Iš kairės: T.Kaukėnas, V.Strolia, K.Dombrovskis, L.Banys

NUSIVYLIMĄ KEITĖ DŽIAUGSMAS DĖL ESTAFETĖS

PIRMĄ KARTĄ ISTORIJOJE OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE DALYVAVO NET PENKI MŪSŲ ŠALIES BIATLONININKAI – GABRIELĖ LEŠČINSKAITĖ, LINAS BANYS, KAROLIS DOMBROVSKIS, TOMAS KAUKĖNAS IR VYTAUTAS STROLIA. PASTARIEJI KETURI DAR VIENĄ NAUJĄ LIETUVOS SPORTO METRAŠČIO PUSLAPĮ ATVERTĖ STARTUODAMI VYRŲ ESTAFETĖS VARŽYBOSE.

Pirma iš visų Pekino žaidynėse kovojusių Lietuvos sportininkų jėgas olimpinėse trasose išbandė paskutinė iš biatlonininkų į olimpinį traukinį įsėdusi Gabrielė Leščinskaitė.

Vasario 7 d. 25-erių sportininkė Džangdziakou nacionaliniame biatlono centre kovojo 15 km lenktynėse.

Iki žaidynių net 94,4 proc. taiklumu šaudžiusi lietuvė šį sezoną buvo taikliausia planetos biatlonininkė ne tik tarp moterų, bet ir tarp vyrų. Bet būtent keturi netaiklūs šūviai apkartino G.Leščinskaitės olimpinį debiutą. Ji 15 km asmeninėse lenktynėse užėmė 61 vietą tarp 86 finišavusiųjų. Viena sportininkė lenktynių nebaigė.

Auksą iškovojo šaudykloje tik kartą per 20 šūvių suklydusi vokiečių Denise Herrmann – 44 min. 12,7 sek. Mūsų šalies atstovė, už keturis netaiklius šūvius gavusi keturias baudos minutes, nuo čempionės atsiliko 7 min. 26,5 sek.

„Šiek tiek nusivyliau pasirodymu, labai apmaudu dėl šaudymo. Tikrai norėjosi mažiau baudos minučių, ypač atsižvelgiant į šios dienos sąlygas. Nebuvo stipraus vėjo, šaudykloje viskas idealu. O štai trasoje buvo be galo sunku. Tai vienos sunkiausių mano varžybų, nes į kalną slidės labai sunkiai slydo. Nusileidimuose trasa kiek apledėjusi, todėl kojos visą laiką buvo įtemptos ir labai greitai pavargo raumenys. Dėl to trasoje labai kentėjau,

buvo labai sunku. Norėjosi stipriau spirtis, daugiau jėgų įdėti, bet jos išėjo veltui“, – po varžybų pasakojo viena taikliausių pasaulio biatlonininkų G.Leščinskaitė.

Nors sportininkė tikėjosi atsigriebti sprinto lenktynėse, pirmosios karjeroje olimpinės žaidynės jai baigėsi anksčiau, nei atletė tikėjosi.

Vasario 11 d. 7,5 km sprinto lenktynėse be klaidų šaudžiusi G.Leščinskaitė užėmė 63 vietą tarp 89 startavusiųjų. Į 10 km persekiojimo lenktynes pateko 60 greičiausiųjų.

Nugalėtoja tapo norvegė Marte Olsbu-Roiseland – 20 min. 44,3 sek. Lietuvė jai pralaimėjo 2 min. 52,8 sek. Nuo 60 vietos, garantavusios bilietą į persekiojimo lenktynes, G.Leščinskaitė skyrė vos 4,6 sek.

Po sprinto finišo G.Leščinskaitė prisipažino, kad nedaug trūko, jog jai šios lenktynės būtų net neprasisidėjusios.

„Netyčia į starto zoną pasiėmiau treniruočių slides, o varžybų palikau. Pamačiau tik tada, kai jau stojausi ant slidžių. Žiūriu, parašyta – Tr. Mečiau jas ir pasileidau bėgti atgal. Į vadinamąjį starto miestelį čia patenki tuneliu. Tai irgi užima laiko. Slides buvau palikusi daktarui. Atbėgu, o jo jau nėra. Panika buvo didžiulė. Iki starto – dvi minutės. Galvoju, tebūnie, bėgu į startą ir šliuošiu su savo treniruočių slidėmis. Kaip bus, taip bus. Ačiū

Gabrielė Leščinskaitė

15 km asmeninės lenktynės – 61 vieta,
7,5 km sprintas – 63 vieta.

Vytautas Strolia

20 km asmeninės lenktynės – 21 vieta,
10 km sprintas – 43 vieta, 12,5 km
persekiojimo lenktynės – 58 vieta.

Tomas Kaukėnas

20 km asmeninės lenktynės – 70 vieta,
10 km sprintas – 80 vieta.

Karolis Dombrovskis

20 km asmeninės lenktynės – 71 vieta,
10 km sprintas – 73 vieta.

Linas Banys

20 km asmeninės lenktynės – 79 vieta,
10 km sprintas – 90 vieta.

Lietuvos rinktinė

(Tomas Kaukėnas, Vytautas Strolia,
Karolis Dombrovskis, Linas Banys).
Estafetė 4x7,5 km – 14 vieta.

G.Leščinskaitė

V.Strolia

dievui, netoli buvo Ruslanas Nikitinas (red. – šaudymo treneris), likimas taip lėmė, kad jis ten vaikščiojo. Tikriausiai pamatė mano numestas slides ir lazdas. Per raciją susisieki su daktaru. Aš į startą stojau su treniruotųjų slidėmis. Buvo likusios 20 sek. Atbėgo daktaras. Apsikeičiau slides ir išvažiavau į trasą praėjus sekundei nuo paskutinio signalo. Jau galvojau, kokia bus gėda, kad tokio lygio sportininkė išėjo į startą su treniruotųjų slidėmis. Širdis kulnuose buvo“, – apie prieš startą patirtą sukrėtimą pasakojo G.Leščinskaitė.

53-ia startavusi lietuvė po finišo dar keliolika minučių buvo tarp 60-ties greičiausiųjų, tačiau galiausiai jos rezultatas atsidūrė už persekiojimo lenktynių ribos.

Komentuodama savo pasirodymą sportininkė sakė: „Pavyko šaudyti be klaidų. Šiaip ne taip, nes šaudykloje irgi turėjau problemų, teko prapūsti taikiklį, nes buvo užrasojęs. Šaudant atsistojus teko keletą papildomų įkvėpimų padaryti, tai nors ir geras šaudymas buvo, bet ilgokas. O trasoje šiandien buvo visiška kankynė. Galvą suspaudė taip, kad šliuoždama paskutinį ratą tik ir galvojau, kaip iki finišo atvažiuoti. Labai trūko oro, po finišo 10 minučių negalėjau atsigauti. Jokiuose kalnuose dar nebuvau to patyrusi. Niekada akyse taip netemo. Labai gaila ir liūdna, kad nors negavau baudos ratų, bet nepatekau į persekiojimo lenktynes.“

Apibendrindama debiutą žaidynėse G.Leščinskaitė teigė: „Čia gavau neįkainojamos patirties. Čia viskas aukščiausio lygio. Labai smagu būti viso to dalimi. Didžiuojuosi, kad čia atvažiuavau, kad pavyko atsistoti ant olimpinės trasos, šaudyti olimpinėje šaudykloje.“

Mykolo Romerio universiteto psichologijos studentė tikino, kad net pasibaigus varžyboms olimpiniam kaimelyje jos laukia ne pramogos, o mokslai: „Reikia rašyti bakalaurų darbą. Guli ant sąžinės šis dalykas. Ir treniruosiuosi, nes olimpinėmis žaidynėmis sezonas nesibaigė. Visi lyderiai čia pavargs, tai aš turėsiu galimybę užimti geresnes vietas.“

Lietuvos biatlonininkai kovas vyrų varžybose pradėjo vasario 8-ąją 20 km asmeninėmis lenktynėmis. Ir nors jose šalies rinktinės lyderis V.Strolia pasiekė geriausią asmeninį rezultatą olimpinėse žaidynėse ir vieną geriausių šalies olimpinėje biatlono istorijoje, tačiau po finišo nedžiūgavo.

„Nieko gero. Ne dėl tokios vietos čia atvažiuavau“, – teigė 29-erių sportininkas, tarp 92 dalyvių finišavęs 21 vietoje.

Jei ne vienintelis netaiklus šūvis paskutiniame šaudymo ruože, lietuvis būtų atsidūręs pirmojo dešimtuko prieigose. Tačiau devynioliktas iš dvidešimties šūvių neužvertė taikinio ir prie V.Stroliaus rezultato prisidėjo baudos minutė.

Čempionu tapo du kartus prašovęs prancūzas Quentin Fillo-nas Mailliet – 48 min. 47,4 sek. V.Strolia jam pralaimėjo 3 min. 23 sek.

Net penkis kartus prašovęs 31-erių Tomas Kaukėnas finišavo 70-tas (atsiliko 7 min. 42,6 sek.), jam vos 0,1 sek. nusileidęs 30-metis Karolis Dombrovskis šaudykloje suklydo keturis kartus ir liko 71-mas. Jauniausias biatlonininkų komandos narys 23 metų Linas Banys užėmė 79 vietą. Jis nepataikė tris kartus, o nuo nugalėtojo atsiliko 8 min. 58,8 sek.

V.Strolia po finišo prisipažino, kad trasoje nesijautė idealiai, tačiau savijauta jau buvo geresnė nei ankstesnėmis dienomis. „Trasoje viskas pavyko visai neblogai. Galvojau, kad bus sunkiau, nes savijauta nebuvo labai gera. Bet galėjau važiuoti, galėjau kentėti. Tačiau paskutinėje šaudykloje truputį paskubėjau, neišlaikiau koncentracijos. Labai gaila, nes prieš tai visuose ruožuose šaudžiau užtikrintai“, – apgailėstavo trečioje olimpinėse žaidynėse dalyvavęs atletas – 2014 m. Sočyje kaip slidininkas startavęs V.Strolia po ketverių metų Pjongčange jau debiutavo olimpinėje biatlono trasoje.

Jo Pekino žaidynių dienotvarkėje mažiausiai valanda buvo skirta skambučiui žmonai Vildai ir jau dvejų sulaukusiai jūdviejų dukrai Vytenei. „Kiekvieną dieną mažiausiai po valandą kalbamės. Senokai matėmės, todėl dienotvarkėje yra punktas – skambutis namo. Dukra jau irgi daug supranta, kai pamato mane per televizorių – atpažįsta, mojuoja. Šiemet ir dažniau mane rodo, tai smagu, kad šeima gali pamatyti“, – džiaugėsi anykštėnas.

Gimtinių Pekine jam priminė ne tik pokalbiai su artimaisiais, bet ir iš nuosavo bityno atsivežtas medus. Šį sezoną V.Strolia tarsi medumi patepė ir visos šalies biatlono gerbėjus. Sausio pradžioje jis Pasaulio taurės etape Vokietijoje 10 km sprinto varžybas baigė ketvirtas, o 12,5 km persekiojimo lenktynėse finišavo penktas. Tai geriausi rezultatai šalies biatlono istorijoje.

Tačiau Kinijoje Lietuvos biatlono lyderiui sunkiai sekėsi aklimatizuotis: „Mano miego režimas nesutriko. Gana lengvai susitvarkiau, nes jau kelionės metu bandžiau miegoti pagal Pekino laiką. Tiesa, pasiekti gerą savijautą reikia tiek laiko, nes dar sunkoka. Bet tai gali būti ne tik dėl aklimatizacijos, bet ir dėl didelio šalčio, stipraus vėjo. Tai irgi gali turėti įtakos.“

Apie neįprastą savijautą 1700 m virš jūros lygio esančiame Džangdziakou nacionaliniame biatlono centre kalbėjo ir T.Kaukėnas: „Dvejus metus žaidynėms rengiasi aukštikalnėse, 2700 m aukštyje. Galvojau, kad čia jausiuosi kaip žuvis vandenyje. Bet nebuvo taip lengva. Prieš tai panašiam aukštyje buvome Europoje. Bet aš šįkart jaučiau kažkokią aklimatizaciją. Gal dėl to, kad pasikeitė laikas. Kažkas kitaip. Vakar per treniruotę ir pulsas buvo dažnesnis nei įprastai, nors turėtų to nebūti. Čia ne tokie

T.Kaukėno šūvis

aštrūs kalnai kaip Italijoje, didelis atmosferos slėgis. Organizmas reaguoja į pasikeitimus.“

Vertindamas savo pasirodymą asmeninėse lenktynėse T.Kaukėnas sakė: „Liūdna. Nepavyko išnaudoti šanso. Taikliai šaudant buvo galima pasiekti tikrai gerą rezultatą. Gal iki medalių nebūčiau traukęs, bet būtų tikrai neblogai. Neįsivaizduoju, kas nutiko šaudyklose.“

Būtent prie šio 31-erių metų sportininko pavardės įrašyti geriausi nepriklausomos Lietuvos istorijoje olimpiniai biatlono rezultatai. 2014 m. 20 km individualiose lenktynėse T.Kaukėnui vos kelių taiklių šūvių pritrūko iki medalio – jis finišavo 23-ias. O 2018 m. Pjongčange Lietuvos kariuomenės savanoris tarp sprinto varžybų dalyvių finišavo septynioliktas, tarp persekiojimo – tryliktas.

Olimpinių žaidynių debiutantai iš Lietuvos po pirmųjų lenktynių neslėpė nusivylimo. „Apmaudu“, – taip savo pasirodymą asmeninėse lenktynėse įvertino K.Dombrovskis, pirmame ir trečiame šaudymo ruožuose gulėdamas jis užvertė visus taikinius. Visi jo netaiklūs šūviai buvo paleisti stovint: antrame ruože – vienas, ketvirtame – net trys.

Kalbėdamas apie netaiklius šūvius Lietuvos biatlonininkas sakė: „Jei tai atsitiktų šį sezoną pirmą kartą, tai galima būtų analizuoti, svarstyti, galvoti, kur kokia klaida ar psichologinis spaudimas, ar dar kažkas. Deja, šaudymas ne pirmą sykį pakiša koją. Ypač stovint. Šiandien iki paskutinės ugnies linijos buvo gana neblogai, bet paskutinė ugnies linija gerokai pakoregavo mano galutinį rezultatą.“

L.Banys, po kartą suklydęs pirmame, antrame ir ketvirtame šaudymo ruože, irgi nebuvo patenkintas pasirodymu: „Norėjau tikrai geresnio debiuto. Labai gaila dėl pirmų dviejų ugnies linijų. Padariau dvi labai šiurkščias klaidas, kurios brangiai kainavo. Todėl liko kartėlis dėl šaudymo, nes šiandien nebuvo nei jaudulio, nei įtampas. Po to treneris trasoje rodė, kad trūko labai nedaug. Tiesiog truputį sėkmės pritrūko. Bet aš žinau, kad tai buvo mano klaidos. Dėl to labai apmaudu. Debiutas būtų pavykęs, jei būtų idealus šaudymas. Nors, pagalvojus, nėra ko labai nusivilti.“

Vasario 12 d. vykęs 10 km sprintas lietuviams irgi nesiklostė taip, kaip jie norėjo. Po šių varžybų paaiškėjo, kad kitądien į Džangdziakou biatlono centro trasą sugrįš tik V.Strolia – jis pateko tarp 60 greičiausiųjų ir pelnė kelialapį į 12,5 km persekiojimo lenktynes.

T.Kaukėnas ir K.Dombrovskis (dešinėje)

Po kartą abiejuose šaudymo ruožuose suklydęs V.Strolia suko du 150 m ilgio baudos ratus užėmė 43 vietą tarp 94 dalyvių. Nuo auksą iškovojusio norvego Johannesso Thingeso Boe (25 min. 4 sek.; 1 baudos ratas) lietuvis atsiliko 2 min. 22 sek.

Kiti trys Lietuvos biatlonininkai liko už 60-tuko ribos: K.Dombrovskis užėmė 73 vietą (1 netaiklūs šūvis; atsiliko 3 min. 10,8 sek.), T.Kaukėnas – 80 (2 netaiklūs šūviai; 3 min. 2,75 sek.), L.Banys – 90 (3 netaiklūs šūviai; 4 min. 5,4 sek.).

„Daug visko susidėjo į krūvą. Pradedant šaudykla, slidžių darbu ir savijauta. Iš pradžių viskas atrodė normaliai. Bet išvažiavęs į antrą ratą supratau, kad šiandien bus labai sunku. Kai leidau si į paskutinę pakalnę, galvojau, kaip išsilaikyti ant kojų. Dar ir dabar negaliu atsigtai. Kol kas su šiais kalnais nesusidraugauju. Bet rytoj bus nauja diena, nauja galimybė“, – po finišo sakė V.Strolia.

Vos vienas netaiklūs šūvis bilietį į persekiojimo lenktynes kainavo K.Dombrovskiui. Devynis iš eilės taikinius užvertusiam sportininkui ranka sudrebėjo per dešimtąjį.

Dar sprinto varžybų išvakarėse nebuvo aišku, ar K.Dombrovskis apskritai jose startuos, nes porą dienų jam teko kovoti su peršalimu. Galiausiai treneris Sergejus Sakalovskis ir gydytojas Igoris Gorobecas po pokalbio su atletu nusprendė, kad sportininkas gali mėginti jėgas trasoje.

Nusivylimo savo pasirodymu neslėpė T.Kaukėnas: „Tragiška diena, tragiška savijauta, slidės labai prastai slydo. Tik užsidėjęs slides pajutau, kad kažkas bus negerai. Būna, kad slidžių ruošėjai nepataiko. Šiandien taip ir nutiko. Gaila, kad šiose olimpinėse žaidynėse nepavyko išspausti nieko gero asmeninėse varžybose. Visko būna. Prieš tai galėdavau pasidžiaugti ir savijauta, ir geromis slidėmis, o šiandien viskas priešingai. Tai man tragiškiausios olimpinės žaidynės. Nesu dar toks senas, gal teks nuvažiuoti į dar vienas žaidynes ir vėl bandyti. Nors jau po šių žaidynių norėjau dėti tašką. Bet gaila, kad nepavyko ir reiks dar gal ketverius metus ruoštis.“

L.Banys po finišo ištarė: „Liūdna.“ Pasak sportininko, jis neįstengė atgauti jėgų po asmeninių lenktynių: „Slidžių tikrai nekaltingčiau, viskas buvo neblogai. Labiau nuvylė savijauta. Buvo pakankamai laiko. Reikia pamiršti šią dieną ir ruoštis estafėčių varžyboms. Nežinau, kodėl šaudykloje taip išėjo. Nesukubėjau, dariau viską kaip visada, be jokių neapgalvotų veiksmų. Bet sprintui trys baudos ratai yra labai daug. Ir su tiek baudų galvoti apie persekiojimą neįmanoma. Dabar reikia pailsėti, atsigauti, viską apgalvoti ir nusiteikti maksimaliai kovai.“

12,5 km persekiojimo lenktynėse vienintelis iš lietuvių kovojęs V.Strolia užėmė 58 vietą. Gūsingo vėjo lydimos pūgos paženklinotose lenktynėse 43-ias startavęs mūsų šalies biatlono rinktinės lyderis šįkart nepataikė net pusės visų šūvių – 10 iš 20, todėl prie jo distancijos prisidėjo 1,5 km – dešimt baudos ratų po 150 m.

Šios rungties aukšą iškovojo asmeninių lenktynių čempionas ir sprinto vicečempionas prancūzas Quentiną Filloną Maillet. Pataikęs visus šūvius jis nuotolį Nacionaliniame biatlono centre įveikė per 39 min. 7,5 sek. Sidabrą pelnė išvakarėse vykusių sprinto lenktynių bronzos laimėtojas norvegas Tarjei Boe (1 baudos ratas; atsiliko 28,6 sek.), bronzą – iš vienuoliktosios pozicijos startavęs Rusijos olimpinio komiteto atstovas Eduardas Latypovas (1; 35,3 sek.). Sprinto čempionas norvegas Johannesas Thingnesas Boe, prašovęs net septynis kartus, šįkart finišavo penktas. Jis nugalėtojui pralaimėjo 2 min. 13,7 sek.

Persekiojimo lenktynėse, kuriose dalyvauja 60 greičiausių sprinto dalyvių, startuojama pagal pastarosios rungties rezultatus. V.Strolia tos dienos varžybas pradėjo praėjus 2 min. 22 sek. po J.T.Boe starto. Finišuodamas lietuvis nuo čempiono iš Prancūzijos atsiliko 9 min. 40,3 sek.

„Nebuvo kažko labai tragiško. Aišku, sąlygos sunkesnės nei visada, bet nugalėjo šiuo metu stipriausi“, – po finišo paklaustas apie oro sąlygų įtaką varžybų baigčiai sakė V.Strolia. Tačiau pripažino: „Šaudyti trukdė ir vėjas, ir šaltis. Bet, aišku, ir mano savijauta – trūko koncentracijos, nelabai spėjau atsigaunti po vakarykščių varžybų, jaučiausi pavargęs. Viskas susidėjo.“

Po vasario 15-ąją vykusios 4x7,5 km vyrų estafetės Lietuvos biatlonininkų nuotaikos buvo daug geresnės. Per pusantrą sezono trukusią atranką pelnę teisę pirmą kartą istorijoje startuoti olimpinėje vyrų estafetėje, jie iškovojo 14 vietą. Ši pozicija – pakartotas geriausias šios rungties Lietuvos biatlonininkų pasiekimas, kurį jie tris kartus buvo užfiksavę Pasaulio taurės varžybose.

Spaudžiant 17 laipsnių šalčiui, o jutiminei temperatūrai siekiant net 25 laipsnius, Lietuvos komanda nė karto nesuko baudos ratą. T.Kaukėnas išnaudojo du papildomus šovinius ir estafetę V.Stroliai perdavė būdamas 16 pozicijoje. Šalies rinktinės lyderiui pavyko pakilti į 14 vietą, nors jam prireikė trijų papildomų šovinių.

K.Dombrovskis prašovė tik sykį ir, pataikęs papildomą šūvį, išsaugojo 14 vietą. Paskutiniame etape L.Banys šaudykloje suklydo net penkis kartus – tris gulėdamas ir du stovėdamas. Nepaisant to, lietuviui pavyko pakilti į 13 vietą, tačiau jos išsaugoti nepavyko – paskutiniame distancijos kilometre į priekį išsiveržė amerikietis Leifas Nordgrenas ir JAV išplėšė 13 vietą.

Čempionais tapo Norvegijos biatlonininkai. Jie suko vieną baudos ratą, bendrą 30 km distanciją įveikė per 1 val. 19 min. 50,2 sek. Sidabrą iškovojo prancūzai (0 baudos ratų; atsiliko 27,4 sek.), o bronzą – Rusijos olimpinio komiteto atstovai (2; 45,3 sek.), kurie pirmavo iki pat paskutinės šaudyklos.

Lietuvos biatlonininkai, už savo nugaros palikę septynias komandas, nuo čempionų atsiliko 5 min. 47,6 sek.

„Šiandien man teko garbė pradėti istorinę mūsų estafetę. Ir buvo gana nebloga pradžia. Labai liūdna, kad pirmoje šaudy-

klėje daug sugaišau dėdamas papildomus šovinius. Startavau su storomis pirštinėmis ir buvo sunku papildomą šovinį į lizdą įdėti. Atsikėliau – žiūriu, kad šaudykloje jau nieko nėra. Pajutau nusivylimą, nes kai vėjuota, vienam važiuoti labai sunku. Bandžiau vyti, bet nepavyko. Džiaugiuosi, kad stovint papildomų šūvių neprireikė, nes būčiau sugaišęs daug laiko. Trečias ratas buvo labai sunkus, bet palaikė treneriai ir visas mūsų personalas. Iki paskutinio metro kovojau“, – po finišo sakė T.Kaukėnas.

V.Strolia, jau pamatęs sėkmingą K.Dombrovskio finišą, pagyrė komandos draugą: „Serga juk berniokas, po sprinto neturėjo nė vienos treniruotės, o labai gerai pasirodė.“

Patyres biatlonininkas džiaugėsi organizatorių sprendimu dėl šalčio pustrėčios valandos paankstinti varžybų startą – jos prasidėjo 14.30 val. vietos laiku: „Vakar vakare treniravomės labai trumpai, nes neįmanoma, truputį pašaudėme, nedaug paslidinėjome. Toks šaltis jau pavojingas sveikatai.“

K.Dombrovskis pripažino, kad peršalimas išmušė iš vėžių, sportininkas nerimavo dėl savo savijautos per estafėčių varžybas.

„Džiaugiuosi, kad neapvyliu komandos. Esu įsitikinęs, kad šiandien atidirbau 120 procentų ir prisidėjau prie mūsų užimtos istorinės vietos. Be galo džiaugiuosi, jog šios dienos rezultatu įrodėme, kad mes buvome verti čia atvažiuoti, kad atvykome čia ne turistauti. Nesvarbu, kad nepasisekė asmeninėse rungtyse, bet estafėčių varžybose parodėme charakterį, įrodėme, kad galime. Manau, šiandien ši vieta mums labai svarbi. Kiekvienas mūsų po šios dienos gavo didelę pasitikėjimo ir vilties dozę. Žinau, kad Lietuvoje buvo daug mus palaikančių, sulaukėme labai daug šiltų žodžių. Ačiū visiems, kurie tikėjo mumis iki paskutinės dienos. Rytoj valstybės šventė – Vasario 16-oji. Reikės pasistengti šią mūsų dovaną kažkaip gražiai supakuoti ir įteikti Lietuvai“, – po varžybų emocijų neslėpė K.Dombrovskis.

Emocijos lietuvių stovykloje liejosi visas varžybas. O L.Baniui kopiant į paskutinę įkalnę jį šūksniais palaikė visi trys anksčiau startavę komandos draugai.

„Emocijos sprogo, kovojau iki pat finišo. Gal buvo tik taktinė klaida – reikėjo bandyti iškart pabėgti nuo amerikiečio. Bet kovojau iki paskutinių metrų“, – patikino jauniausias biatlonininkų komandos narys 23-ėjų L.Banys.

Biatlonininkas prisipažino trasoje palikęs visas jėgas: „Buvo labai sunku. Bet, ačiū Dievui, pasiekėme šioją tokį tikslą. Dėl to labai smagu. Iš tikrųjų labai gerai, kad ketvirtą etapą važiauvau ne pirmą kartą. Nes nuo to, kaip šiame etape pasirodysi, priklauso galutinė komandos vieta. Todėl psichologiškai reikia labai susikaupti. Žinoma, buvo daug klaidų šaudykloje – ir gulint, ir stovint. Bet pasisekė, kad ir kiti nepataikė. Tai labai padėjo. Po finišo pirmiausia pykau ant savęs, kad nepavyko išsaugoti tiesiojoje tryliktos vietos. Bet po nesėkmingų asmeninių varžybų dabar grįšime iš olimpinų žaidynių su džiaugsmu.“

REZULTATAS

Paulina Ramanauskaitė ir Deividas Kizala

Šokiai ant ledo – 23 vieta (ritminis šokis – 58,35 taško, laisvoji programa – nepateko).

ČIUOŽĖJAI MĖGAVOSI OLIMPINIU LEDU

DEIVIDAS KIZALA IR PAULINA RAMANAUSKAITĖ NETURĖJO DIDELIŲ GALIMYBIŲ MESTI IŠŠŪKIO DAUG AUKŠČIAU PASAULIO REITINGE ŽENGIANTIEMS VARŽOVAMS, BET LIETUVOS PORĄ ANT OLIMPINIO LEDO LAIMĖJO SVARBIAUSIĄ KOVĄ – SU SAVIMI.

Geriausią karjeros rezultatą pasiekę mūsų šalies šokėjai ant Pekino olimpinė žaidynių ledo tarp ritminio šokio dalyvių užėmė 23 vietą. Į laisvąją programą pateko 20 porų. Varžybos po pirmojo šokio baigėsi lietuviams, vokiečiams ir japonams.

Už šokį, kurį atliko pagal Rihannos kūrinį „Russian Roulette“ ir „Hard“, Lietuvos duetas gavo 58,35 taško.

Tik antrus metus drauge šokantys D.Kizala ir P.Ramanauskaitė pasaulio reitinge yra vos 105-ti. Pekino žaidynėse 22 vietoje po ritminio šokio likusi Japonijos ledo šokėjų pora pasaulinėje klasifikacijoje yra 39-a, o laipteliu aukščiau finišavę Vokietijos čiuožėjai planetos reitinge iki pasirodymo olimpinėse žaidynėse buvo 24-ti.

„Tikslas iki šiol buvo olimpinės žaidynės. Dabar tikslas – savo keliu iki jų nueiti. Norisi pačiam išsikovoti vietą, pačiam nuvažiuoti. Taip smagiau. Viską savo jėgomis. Bet yra kaip yra“, – dar prieš žaidynes sakė D.Kizala.

Lietuvai kelialapį į olimpines žaidynes iškovojo 15 vietą pasaulyje

užimantys Saulius Ambrulevičius ir Allison Reed. Tačiau ši pora negavo galimybės ginti mūsų šalies garbės Pekine, nes Lietuvą ant ledo garsinančiai amerikietei išimties tvarka nebuvo suteikta Lietuvos pilietybė.

Lemtingojo skambučio, pranešusio, kad krautūsi lagaminus į Pekiną, Paulina su Deividu sulaukė sausio 24-ąją, nors apie tokią galimybę buvo įspėti dar metų pradžioje.

„Džiaugiuosi, kad turime galimybę čiuožti ant olimpinio ledo. Padarėme viską, ką buvome suplanavę, ką tobulinome šį sezoną ir ypač pastarąjį mėnesį. Šiandien pasiektas geriausias rezultatas – mūsų sunkaus darbo treniruotėse atspindys. Vadinas, einame teisinga kryptimi“, – po pasirodymo Sostinės uždaramo stadione sakė D.Kizala.

Po šokio treneriai Maurizio Margaglio ir Neilas Brownas bei partnerė jį sveikino ne tik su geru pasirodymu, bet ir su 24-uoju gimtadieniu.

„Tai pati geriausia gimtadienio dovana, geresnės ir būti negali“, – prisipažino olimpinio debiuto dieną, vasario 12-ąją, gimęs D.Kizala.

19-metė P.Ramanauskaitė džiaugėsi išskirtine olimpinėje arenoje tvyrojusia atmosfera: „Programos pabaigoje man nesinorėjo baigti pasirodymo, norėjau likti ant ledo ir mėgautis publika, ledu, šokiu. Džiaugiamės pasiektu rezultatu ir tuo, kad nepadarėme jokių didelių klaidų. Olimpinė patirtis mums davė daug motyvacijos. Suteikė daug noro judėti toliau, dirbti dar daugiau, dar sunkiau, kad kitą sezoną galėtume pasirodyti dar stipresni.“

Čiuožėjai teigė, jog pernelyg nesijaudino prieš kol kas svarbiausią karjeros pasirodymą. „Jaučiausi gana ramiai. Aišku, visada prieš varžybas yra jauduliukas, bet kad šįkart kažkas būtų kitaip, tai tikrai ne. Tiesiog mėgavomės kiekviena akimirka“, – sakė D.Kizala.

Jam antrino partnerė: „Nebuvo labai didelio jaudulio. Gal jį stipriau pajaučiau tik žengdama ant ledo prieš apšilimą.“

Labiau pasijaudinti sportininkams reikėjo pirmą Kinijoje praleistą naktį. Vos atvykus į Kiniją oro uoste D.Kizalos atlikto COVID-19 testo atsakymas buvo teigiamas. Laimė, atlikus pakartotinius testus koronaviruso sportininko organizme nerasta.

„Visą dieną jaučiausi puikiai, tik šiek tiek nuovargio jautau po ilgos kelionės. Bet tik tiek. Žinoma, sužinojus apie teigiamą atsakymą atsirado mažas jauduliukas, bet jaučiausi gana ramus. Visai neseniai koronavirusu persirgau, todėl žinojau, kad tikimybė gauti teigiamą atsakymą yra minimali.“

Antrojo pakartotinio testo atsakymo labai laukiau, kad galėčiau prisijungti prie Paulinos rytinėje treniruotėje. Džiaugiausi, kai pagaliau galėjau išeiti iš savo kambario ir apsižvalgyti po olimpinį kaimelį“, – pasakojo D.Kizala.

Kiekvienas olimpinis žaidynių dalyvis vos nusileidęs Pekine privalėjo atlikti COVID-19 nosiaryklės testą. Iki tol, kol paaiškės atsakymas, kiekvienas privalėjo karantinuotis gyvenamojoje vietoje.

„Laukdamas pakartotinių testų atsakymų Deividas izoliavosi savo kambaryje olimpiniam kaimelyje. Jis gyveno vienas, kambaryje buvo vonia, todėl nekilo sunkumų. Laukdami pirmojo pakartotinio testo atsakymo paprašėme izoliuotis ir jo partnerės Paulinos Ramanauskaitės bei jų trenerio Neilo Brown.“

Oro uoste atliekami testai – labai jautrūs, o Deividas visai neseniai sirgo koronavirusu. Manome, todėl pirmasis testas ir buvo klaidingas“, – sakė Lietuvos delegacijos Pekine misijos vadovė Agnė Vanagienė.

Gabija Šinkūnaitė
Slalomas – nefinišavo.

Andrejus Drukarovas
Didysis slalomas – nefinišavo.

A.Drukarovas

LEDO UPĖJE – SUNKŪS IŠBANDYMAI

LIETUVOS KALNŲ SLIDININKAMS GABIJAI ŠINKŪNAITEI IR ANDREJUI DRUKAROVUI NEPAVYKO PASIEKTI GALUTINIO FINIŠO JANČINGO OLIMPINĖSE TRASOSE. BET PO VARŽYBŲ LIETUVIAI OPTIMISTIŠKAI ŽVELGĖ Į ATEITĮ.

Pirma į starto vartus ledo upe vadinamoje vėjuotoje trasoje stojo 17-metė Gabija Šinkūnaitė. Jai pirmos karjeroje olimpinės varžybos truko vos keliolika sekundžių. Tačiau jau pirmame slalomo rungties nusileidime iš kovos pasitraukusi anykštėnė nenuleido rankų: „Tai tikrai ne pasaulio pabaiga.“

Kiek mažiau nei pusę trasos įveikusi Lietuvos sportininkė atsidūrė tarp 30-ties kalnų slidininkų iš 88 startavusiųjų, kurioms nepavyko pasiekti pirmojo nusileidimo finišo. Tarp jų – ir ryškiausiai pastarųjų metų pasaulio kalnų slidinėjimo žvaigždei amerikietei Michaelai Shiffrin, ir dar ne vienai žinomai atletei.

Antrajame nusileidime finišo nepasiekė dar aštuonios sportininkės, tarp jų – ir po pirmosios trasos trečia buvusi didžiojo slalomo olimpinė čempionė švedė Sara Hector.

Šios rungties olimpine čempione tapo slovakė Petra Vlhova, kurios vienas pasiruošimo sezonui etapų tradiciškai vyko Druskininkuose. Ji po pirmojo nusileidimo buvo aštunta.

Kalbėdama apie savo pasirodymą G.Šinkūnaitė sakė: „Padariau klaidą, po kurios teko pasitraukti iš trasos – apžėgiau lazda. Nieko jau nepakeisi. Galėjau tikrai geriau pasirodyti. Tai pirmosios mano olimpinės žaidynės, buvo jaudulio. Dabar reikia susikaupti kitiems startams.“

Jos nuomone, būtent jaudulys daugiausia ir lėmė nesėkmingą

olimpinį debiutą: „Trasa buvo tikrai gera. Tikrai ne dėl jos būklės nefinišavau. Bandžiau atsargiau važiuoti. Tik nesitikėjau, kad trasa bus sunkesnė, nei atrodė per peržiūrą. Negalėjau suimti savęs ir čiuožti taip, kaip galiu geriausiai.“

Galbūt reikėtų galvoti, kad tai tik eilinis startas, susikaupti, įsiteigti, kad tai yra paprastos varžybos, nesinervinti. Jaudulys buvo pagrindinė priežastis, kodėl man nepasisekė. Kitoms olimpinėms žaidynėms bandyčiau tą jaudulį pašalinti. Nežinau, kaip tai reikėtų padaryti, nes spaudimas juntamas iš visų pusių. Juk olimpinės žaidynės vyksta kartą per ketverius metus.“

Bet G.Šinkūnaitė neabejoja, kad ši nesėkmė jos ūpo nenumuš: „Tikrai neparodžiau visko, ką galiu. Dabar reikia kauptis, ruoštis, toliau sportuoti ir žiūrėti tik į ateitį.“

Šį sezoną jos dar laukia kovo mėnesį Vuokatyje (Suomija) vykiantis Europos jaunimo olimpinis festivalis. Po jo dar bus startų kitose tarptautinėse varžybose.

„Taip jau nutiko. Mes padarėme viską, ką galėjome rengdamiesi olimpinėms žaidynėms. Svarbiausia – suprasti, kad tai tik ilga jos kelio pradžia, pirmosios olimpinės žaidynės iš trejų ar net ketverių. Ji yra viena jauniausių dalyvių čia, o juk tai didžiausia pasaulio arena. Aš didžiuojuosi, kad ji čia pateko. Žinoma, mes turime tikėtis geriau. Bet šis sportas yra nenusėkmingas. Tuo įsitikinome“

šiandien matydami, kaip trasos neįveikė geriausias“, – sakė G.Šinkūnaitę Baltijos slidinėjimo komandoje treniruojantis latvis Dinašas Doršas.

Kalbėdamas apie ateities planus treneris sakė: „Olimpinės žaidynės buvo pagrindinės varžybos, kurioms ruošėmės. Dabar reikia šiek tiek atsikvėpti, stabtelėti, leisti nurimti emocijoms, o tada pratęsimė sunkų darbą.“

A.Drukarovui pirmas nusileidimas Pekino žiemos olimpijų žaidynių trasa buvo labai sėkmingas, o parodytas rezultatas – rekordinis Lietuvai – 20-as (1 min. 5,78 sek.) tarp 54 finišą pasiekusių sportininkų. Dar 35 kalnų slidininkai neįstengė įveikti pirmosios trasos.

Lietuvis buvo tik 2,85 sek. atsilikęs nuo jau pirmoje trasoje lyderio pozicijoje įsitvirtinusios Šveicarijos superžvaigždės Marco Odermatto, o už A.Drukarovo, didžiojo slalomo rungties pasaulio reitinge užimančio 80 vietą, nugaros rikiavosi ne vienas tituluotas atletas, tarp jų ir pasaulio vicečempionai broliai Adamas ir Andresas Žampas iš Slovakijos.

Per pertrauką tarp važiavimų įsisiutėję jau ryte kilusi pūga, todėl antrasis nusileidimas buvo atidėtas daugiau nei valandai. Per tą laiką galinga technika ir būrys trasos prižiūrėtojų sugebėjo paruošti sniegu užverstą šlaitą varžyboms, kurias galiausiai laimėjo 25 metų M.Odermattas.

Aktyviai pradėjęs antrąjį bandymą, A.Drukarovas po vieno posūčio, slidei užsikabinus už nelygumo dangoje, pakilo į orą ir skaudžiai krito ant nugaros. Dar keliolika metrų slydęs sportininkas kelias minutes gulėjo susiėmęs už kojos, po to atsistojo ir nuvažiavo žemyn trasos pakraščiu – sėkmingai prasidėjusios varžybos jam buvo baigtos.

„Čia danga keičiasi nuo agresyvaus sniego į ledą. Užsikabinau – per daug spaudimo daviau slidei po posūčio ir šovė mane į viršų“, – lemtingą akimirką prisiminė 22 metų sportininkas. Paklaustas, ar nesusižeidė, A.Drukarovas sakė: „Dar nežinau. Man truputį skauda kelį ir nugarą. Bet gal nieko tokio.“

Tačiau kitą dieną atlikus magnetinio rezonanso tyrimą paaiškėjo, kad sportininkui įplyšo dešinio kelio išorinis šoninis raištis. Todėl teko atsakyti galimybės startuoti slalomo rungtyje.

„Kad kažkas ne taip, supratau jau pradėjęs važiuoti į apačią. Nejučiau didelio skausmo, bet buvo keistas pojūtis. Sprendimą nedalyvauti slalomo varžybose priėmėme kartu su Lietuvos rinktinės gydytoju, treneriu ir kinų gydytojais, kurie atliko magnetinio rezonanso tyrimus. Tyrimų rezultatus analizavo šeši ar septyni gydytojai, buvo tariamasi su kolegomis Pekine. Išties įspūdinga, kaip jie manimi rūpinosi.“

Gydytojai patarė neslidinėti dvi savaites, kitaip kiltų rizika, kad raištis visai plyš. Kad galėčiau nekenkdamas sveikatai baigti sezoną, nusprendėme, kad geriau būtų nestartuoti“, – sakė A.Drukarovas.

Į olimpines žaidynes A.Drukarovas atvyko išsikėlęs ambicingus tikslus: patekti tarp 20-ties geriausių didžiojo slalomo ir tarp 30-ties pirmųjų – slalomo varžybų dalyvių.

„Aš čia atvažiavau kovoti dėl aukštų pozicijų, o ne tik dalyvauti. Bandžiau kažką parodyti. Bet toks sportas. Pirmame važiavime net su klaidomis pasiekiau gerą rezultatą. Tikrai galiu ir geriau. Šiandien norėjau kažko aukštesnio, geresnio“, – aiškino atletas.

Iki šiol geriausią olimpinį Lietuvos kalnų slidinėjimo rezultatą dar 1998 m. Nagane yra užfiksavęs Linas Vaitkus. Čikagoje gimęs sportininkas greitojo nusileidimo rungtyje užėmė 25 vietą.

Olimpinėse žaidynėse A.Drukarovas debiutavo 2018 m. Pjongsange. Ten jis po slalomo varžybų buvo 41-mas, po didžiojo slalomo – 59-tas.

Į Kiniją A.Drukarovas atvyko paskutinis iš Lietuvos delegacijos –

G.Šinkūnaitė

vasario 8-ąją. Ir su mažesne komanda, nei planavo. Šveicarijoje liko koronavirusu susirgęs lietuvių slidžių paruošėjas Maurizio Magatelli. Tad mūsų šalies kalnų slidininką atlydėjo treneris Andrea Testa. Jie įsikūrė 900 m virš jūros lygio esančiame Jančingo olimpijame kaimelyje. Čia gyveno ir G.Šinkūnaitė.

Jančingo kaimelyje kalnuose buvo įsikūrę per 1200 sportininkų ir aptarnaujančio personalo iš 90 šalių. Iš kaimelio trasas sportininkai galėjo pasiekti arba tiesioginiu autobusu, arba visai šalia esančiais keltuvais. Po treniruočių ar varžybų iki kaimelio gyvenamosios zonos jie galėjo tiesiog nušliuozti žemyn.

Jau dvylika metų A.Drukarovas gyvena Šveicarijoje. Į šią valstybę jis su mama persikėlė būdamas devynerių. Nors jau daugiau nei pusę savo gyvenimo sportininkas praleidžia tarp Šveicarijos ir Italijos, namais laiko Lietuvą.

„Atstovauti Lietuvai man didelė garbė ir džiaugsmas. Vilniuje gimiau ir užaugau, esu lietuvis, todėl noriu pasiekti aukštų rezultatų Lietuvai. Parodyti, kad ir Lietuvos kalnų slidininkai moka greitai slidinėti, nors kalnų ir neturime“, – atvykęs į Pekiną sakė A.Drukarovas.

Pastaruosius dvejus metus Lietuvos sportininkas ne tik treniruoja su Šveicarijos rinktinės B komanda, bet ir Liucernos universitete siekia teisininko diplomo.

Šiemet A.Drukarovas demonstruoja puikią formą – sausį jis laimėjo dvejus Tarptautinės slidinėjimo federacijos (FIS) kategorijos varžybas Italijoje.

Prieš metus Italijoje vykusiam pasaulio čempionate didžiojo slalomo lenktynėse A.Drukarovas užėmė 23 vietą tarp šimto startavusių sportininkų. Tokio rango varžybose tai aukščiausia vieta Lietuvos kalnų slidinėjimo istorijoje.

Paklaustas, ar kokybinį rezultatų šuolį lėmė treniruotės su šveicarais, lietuvis sakė: „Taip, manau, kad tai svarbiausia. Labai noriu padėkoti Lietuvos nacionalinei slidinėjimo asociacijai ir Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui už suteiktą galimybę su jais treniruotis. Nes suderinti tai – žiauriai sunku. Bet jiems pavyko.“

A.Drukarovo tikinimu, siekiant aukštų rezultatų rizika trasoje neišvengiama: „Negaliu sakyti, kad bandau padaryti kažką, ko nemoku. Bet norint tai padaryti tokiu lygiu reikia labai rizikuoti. Važiuoti visu 100 procentų. Mes nebeieškome tik finišo, mes ieškome aukštų rezultatų.“

REZULTATAI

Eglė Savickaitė

Sprintas laisvuju stiliumi – 82 vieta,
10 km lenktynės klasikiniu stiliumi –
89 vieta, komandų sprintas klasikiniu
stiliumi (su I.Dainyte) – 23 vieta.

Ieva Dainytė

Sprintas laisvuju stiliumi – 86 vieta,
10 km lenktynės klasikiniu stiliumi –
91 vieta, komandų sprintas klasikiniu
stiliumi (su E.Savickaite) – 23 vieta.

Modestas Vaičiulis

Sprintas laisvuju stiliumi – 49 vieta,
komandų sprintas klasikiniu stiliumi
(su T.Strolia) – 24 vieta.

Tautvydas Strolia

Sprintas laisvuju stiliumi – 68 vieta,
15 km lenktynės klasikiniu stiliumi –
83 vieta, komandų sprintas klasikiniu
stiliumi (su M.Vaičiuliu) – 24 vieta.

M.Vaičiulis ir T.Strolia

OLIMPINĖJE TRASOJE PALIKO VISAS JĖGAS

APIE 1700 M VIRŠ JŪROS LYGIO ESANČIAME NACIONALINIAME SLIDINĖJIMO
CENTRE DŽANGDZIAKOU OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ TRASOSE JĖGAS BANDĖ
KETURI LIETUVOS SPORTININKAI.

Vyriausiam Lietuvos olimpinės rinktinės nariui 32-ųjų Modestui Vaičiuliui tai buvo jau trečiosios olimpinės žaidynės karjeroje, o 16-metė Ieva Dainytė, 17-metė Eglė Savickaitė ir 26-erių Tautvydas Strolia pirmą kartą ragavo olimpiečio duonos.

Iš naujokų bene daugiausiai įspūdžių apie olimpinės kovas girdėjo T.Strolia. Jo mama Kazimiera Strolienė pati startavo net trejose olimpinėse žaidynėse. Dvejose – 1992 m. Albervilyje ir 1994 m. Lillehammerje – biatlono varžybose, o 1998 m. Nagane – slidinėjimo. Pekine K.Strolienė buvo viena Lietuvos rinktinės trenerių. Be to, 2010 m. Vankuveryje ir 2018 m. Pjongčange lenktyniavo Tautvydo brolis slidininkas Mantas Strolia.

Žaidynių debiutantas lenktyniavo ir ilgiems nuotoliams skirtoje trasoje, ir sprinto distancijoje. Jų reljefas skyrėsi. Tuo tarpu patyręs M.Vaičiulis iš sukaupto olimpinės patirties багаžo traukė dalykus, kurie, jo nuomone, turėjo padėti pasiekti kuo geresnį rezultatą.

„Škart nutariau nedalyvauti atidarymo ceremonijoje, pasirinkau poilsį, nes nuo atvykimo iki pagrindinio mano starto – tik šešios paros. Bandau susitelkti į varžybas, nes organizmui joms pasiruošti mažai laiko“, – dar prieš startus sakė M.Vaičiulis, Pekino žaidynėse, kitaip nei ankstesnėse – 2010 m. Vankuveryje ir 2018 m. Pjongčange, – startavęs tik sprinto varžybose: asmeninio ir kartu su T.Strolia komandų.

Beje, M.Vaičiulis su T.Strolia broliu Mantu Vankuveryje pasiekė geriausią savo olimpinį rezultatą – užėmė 18 vietą komandų sprinte.

Vasario 8 d. vykusiose asmeninėse 1,5 km sprinto laisvuju stiliumi atrankos lenktynėse vyrai ir moterys išsidalijo po 30 kelialapių į ketvirtfinalį.

Lietuviams pirmosios rungties atrankos barjero nepavyko įveikti. Aukščiausiai pakilo M.Vaičiulis, kuris užėmė 49 vietą. Jis 1,5 km distanciją įveikė per 3 min. 1,28 sek. Nuo atranką laimėjusio prancūzo Luco Chanavat lietuvis atsiliko 16,25 sek.

„Gal 20 minučių truko atsigausti po varžybų. Labai sunku fiziškai. Nors nusileidimas nuo kalno ilgokas, bet atrodo, kad atsigausti jėgų nebuvo. Pulsas pakilo aukščiau, nei paprastai būdavo sezono metu. Turbūt kalnas davė savo, nes kilti reikėjo 40 sek. Bandžiau kaip galėjau“, – po finišo prisipažino M.Vaičiulis.

T.Strolia distanciją įveikė per 3 min. 6,76 sek. ir, nuo lyderio atsilikęs 21,73 sek., užėmė 68 vietą.

„Šiandien išsimiegojau normaliai, tik šiandien mąstydamas apie startą jaučiau jauduliuką, bet stengiausi daug apie tai negalvoti. Galiausiai supratau, kad prieš startą nieko kito negaliu padaryti, juk olimpinio apšilimo neatliksiu. Mano strategija buvo iš pradžių ramiau judėti į kalną ir kuo toliau, tuo labiau greitėti, kad nemir-

čiau pačioje viršūnėje. Ir visai pavyko, tik jau finiše reikėjo pasistengti, norint išlaikyti greitį“, – aiškino T.Strolia.

Moterų varžybose pirmoji iš lietuvių finišo liniją kirto E.Savickaitė. Ji 1,5 km distanciją įveikė per 4 min. 0,36 sek. ir 54,57 sek. atsiliko nuo pirmąją vietą atrankoje užėmusios švedės Joannos Sundling.

„Šiek tiek perversinau trasą. Treniruotėse ji atrodė lengvesnė, maniau, kad vienas kalniukas – nieko tokio. Bet šiandien kildama į kalno viršūnę supratau, kad kalniukas tikrai nėra lengvas“, – sakė E.Savickaitė.

Jauniausia Lietuvos rinktinės narė I.Dainytė finišavo per 4 min. 10,99 sek. ir nuo lyderės atsilikusi 1 min. 1,96 sek. užėmė 86 vietą.

„Trasa tikrai nebuvo lengva. Kalnui prireikė daug jėgų ir sveikatos, nes slidės nelabai slydo. Manau, tai buvo sunkiausias mano sprinto varžybos. Vertinu nelabai gerai, tikrai yra kur pasimokyti technikos, bet kadangi esu jauna, pasistengsiu šias klaidas ištaisyti“, – sakė I.Dainytė.

Vasario 10 d. jaunosios lietuvės įveikė kol kas sunkiausią išbandymą savo karjere – olimpinę 10 km lenktynių klasikiniu stiliumi trasą. E.Savickaitė užėmė 89 vietą, o paskutinė 98-ta startavusi I.Dainytė finišavo 91-ma.

Nuo dramatiškoje kovoje su suome Kerttu Niskanen auksą išplėšusios norvegės Therese Johaug, trasą įveikusios per 28 min. 6,3 sek., E.Savickaitė atsiliko 10 min. 20,2 sek., o I.Dainytė – 11 min. 1,1 sek.

„Trasa labai sunki, daug kalnų, kurie labai ilgi ir po jų sunku atsigausti, nes nuokalnės nėra tokios ilgos kaip įkalnės. Labai daug jėgų reikėjo. Tik šįkart jau mažiau jutau aukštikalnių įtaką, jau apsipratau, praėjo aklimatizacija. Tokioje sunkioje trasoje teko lenktyniauti gal tik pernai pasaulio jaunimo čempionate Suomijoje, Vuokatyje. Ten kalnai daug statesni nei čia“, – po finišo prisipažino trenerio Algio Drusio auklėtinė anykštėnė E.Savickaitė.

Jai pritarė Svetlanos ir Stasio Dervinių Daugailiuose (Utenos r.) treniruojama I.Dainytė: „Trasa labai sunki. Daug įkalnių, o nusileidimai labai trumpi. Norėjosi pasirodyti geriau. Labai savęs nenuvertinu, bet tokia vieta nėra gera. Belieka pasidžiaugti, kad įveikiau tuos 10 km.“

„Šiandien padariau viską, ką galėjau“, – vasario 11-ąją po 15 km lenktynių klasikiniu stiliumi sakė T.Strolia.

Olimpinių žaidynių debiutantas varginančioje 7,5 km ilgio trasoje, kaip ir kiti dalyviai, apsuko du ratus ir užėmė 83 vietą tarp 95 finišą pasiekusių slidininkų. Dar du distancijos neįstengė įveikti.

Šios rungties olimpinio čempionu tapo suomis Ilvo Niskanenas.

I.Dainytė

E.Savickaitė

Jo rezultatas – 37 min. 54,8 sek. T.Strolia nuo nugalėtojo atsiliko 8 min. 58,3 sek.

„Šiomet ilgą distanciją klasikiniu stiliumi šliuočiau pirmą kartą, stengiausi atiduoti viską“, – po finišo atskleidė T.Strolia.

Vasario 16-ąją Lietuvos slidininkų pasirodymu komandų sprinto klasikiniu stiliumi varžybose baigėsi mūsų šalies sportininkų startai Pekino žiemos olimpinėse žaidynėse.

Moterų varžybose antrajame iš dviejų pusfinalių kovojusios lietuvės spėjo įveikti daugiau nei pusę distancijos, kai I.Dainytei teko užleisti trasą lyderių traukiniui – aplenkto ratu mūsų šalies atstovės buvo priverstos baigti varžybas.

Galutinėje įskaitoje Lietuvos olimpietės pasidalijo 23–26 vietomis su taip pat ratu aplenktomis Brazilija, Graikija ir pirmame pusfinalyje startavusia Turkija.

„Turėjome tikslą aplenkti graikes ir braziles, nes per asmeninio sprinto varžybas tai pavyko. Manėme, kad čia irgi galėsime su jomis pasivaržyti. Nepavyko“, – po finišo sakė du etapus po 1,5 km spėjusi įveikti E.Savickaitė.

Antrajame savo etape pralenkta I.Dainytė dėstė: „Buvo labai sunku važiuoti. Gaila, kad nebaigėme varžybų, todėl nėra kuo labai džiaugtis. Tikrai būtų buvę smagiau, jei būtume aplenkusios graikes ir braziles.“

Paklaustas, ar parsiveš naudingų pamokų iš pirmų karjere olimpinių žaidynių, jaunosios slidininkės sutartinai atsakė: „Taip, labai daug.“

Po olimpinių žaidynių geriausios šalies slidininkės iškeliavo į vasario 22–27 d. Norvegijoje surengtą pasaulio jaunimo čempionatą. O kovo mėnesį E.Savickaitė sugrįš į sunkiausią trasą – Vuokatyje kovos Europos jaunimo olimpiniam festivalyje.

Vyrų varžybose daugiau nei pusę lenktynių lygiai kovoję su lyderiais, vėliau lietuviai kiek atsiliko, bet kiekvienas įveikė po tris ratus ir pasiekė galutinį finišą. Pirmame pusfinalyje jie buvo dvylikti ir už nugaros paliko Pietų Korėjos atstovus, o galutinėje įskaitoje užėmė 24 vietą.

„Prieš varžybas galvojau, kad bus daug blogiau, nes vėl kilo bėdų dėl skrandžio. Teko gerti vaistus. Tačiau smagu, kad pavyko beveik keturis ratus atsilaikyti su grupe. Sunkiausia buvo važiuoti į kalną – lygumoje kaip ir nieko. Atidaviau, ką galėjau. Nėbuvo žiauriai blogai“, – pasirodymą komentavo T.Strolia.

M.Vaičiulis pridūrė: „O aš galvojau, kad gal bus truputį geriau. Po du ratus atsilaikėme normaliai, bet trečiajame buvo visiškai ragas. Užkilau į paskutinį kalną ir atjungė taip, kad su trumpais proto aptemimais vos atvažiauvau perduoti estafetės Tautvydai. Kalnuose esame ne kartą buvę ir startavę apie pusantro kilometro aukštyje. Čia aukštis ne ką didesnis – 1700 m. Gal čia kažkaip kitaip veikia oro stygius kūną ir protą?“

Lietuvos vėliavą nešė slidininkas M.Vaičiulis

PEKINAS OLIMPINĘ ESTAFETĘ PERDAVĖ ITALAMS

VASARIO 20 D. SPALVIŅGOJE UŽDARYMO CEREMONIJOJE, KURIAŲ LYDĖJO ĮSPŪDINGIAUSIŲ VARŽYBŲ AKIMIRKŲ VAIZDAI, PEKINO NACIONALINIAME STADIONE NULEISTA 2022 M. ŽIEMOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ UŽDANGA.

Per tradicinį vėliavų parodą Lietuvos trispalvę nešė slidininkas Modestas Vaičiulis. Jam šios žaidynės – jau trečiosios karjeroje.

„Olimpinės žaidynės – kiekvieno sportininko tikslas, o galimybė nešti šalies vėliavą atidarymo ar uždarymo ceremonijoje – didelė svajonė, kuri retam išsipildo. Esu dėkingas už šią galimybę. Tai didelė garbė“, – sakė M.Vaičiulis.

M.Vaičiulis ir taip pat uždarymo iškilmėse kartu su mūsų šalies misijos vadovais dalyvavęs kitas slidininkas Tautvydas Strolia – vieninteliai Kinijoje tuo metu dar buvę Lietuvos sportininkai. Kiti lietuviai netrukus po savo pasirodymų varžybose išskrido namo rengtis naujiems startams.

Iš viso Pekino žiemos žaidynėse dalyvavo 13 Lietuvos olimpiečių. Aukščiausiai pakilo biatlonininkų komanda, vyrų estafetėje 4x7,5 km užėmusi 14 vietą.

Uždarymo ceremonijoje tradiciškai buvo perduota estafetė būsimų žiemos žaidynių šeimininkams – Pekino meras Chen Jiningas perdavė olimpinę vėliavą Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentui Thomui Bachui, o šis ją įteikė Milano ir Kortinos d'Ampeco merams Giuseppei Salai ir Gian Pietro Gedinai. 2026 m. žiemos

olimpinės žaidynės vyks šiuose Italijos miestuose.

Italijos himną „Paukščio lizdu“ vadinamame Pekino stadione atliko smuikininkas Giovanni Andrea Zanontas ir dainininkė Malika Ayane.

Daug dėmesio ir plojimų iškilmėse sulaukė savanoriai – jų Pekino žaidynėse darbavosi 19 tūkst. Savanorių atstovus apdovanojo TOK sportininkų komisijos narys, legendinis Prancūzijos biatlonininkas Martinas Fourcade'as.

Per uždarymo iškilmes buvo apdovanoti ilgiausių olimpinėjų distancijų medalininkai. Moterų 30 km slidinėjimo laisvuju stiliumi auksas įteiktas norvegei Theresei Hogaug, sidabras amerikietei Jessie Diggins, bronzą – suomei Kerttu Niskanen. Vyrų varžybose auksas ir sidabras atiteko Rusijos olimpinio komiteto sportininkams Aleksandrui Bolšunovui ir Ivanui Jakimuškinui, bronzą – norvegui Simenui Hegstadui Kruegeriui. Vyrų vasario 19 d. turėjo šliuožti 50 km, bet dėl prastų oro sąlygų distancija buvo sutrumpinta iki 28,4 km.

Iš viso žaidynėse dalyvavo 2877 sportininkai iš 91 nacionalinio olimpinio komiteto. Per tris savaites trukusias varžybas pasiekta

TOK prezidentas T.Bachas (kairėje) olimpinę vėliavą perdavė Milano ir Kortinos d'Ampeco merams

AFP/Scampix/nuotr.

Mūsų šalies atstovai dalyvių eisenoje

Uždarymo akimirkos

17 olimpinių rekordų.

Norvegijos sportininkai Pekino žaidynėse laimėjo net 16 aukso medalių ir pasiekė vienos žiemos žaidynėse laimėtų aukso medalių rekordą. Iki šių metų rekordą dalijosi trys valstybės: Kanada per 2014 m. Vankuverio žaidynes bei Norvegija ir Vokietija per 2018 m. Pjongčango žaidynes iškovojo po 14 aukso medalių. Iš viso Pekino žaidynėse norvegai laimėjo 37 medalius (16 aukso, 8 sidabro ir 13 bronzos). Antrąją vietą medalių lentelėje užėmė Vokietija (12, 10, 5), trečiąją – Kinija (9, 4, 2). Latviai, estai ir lenkai iškovojo po vieną bronzos apdovanojimą.

Nors dėl pandemijos varžybas galėjo stebėti tik nuolatiniai Kinijos gyventojai, kurių srautas taip pat buvo ribojamas, sportininkus arenose palaikė per 97 tūkst. sirgalių. Atidarymo ir uždarymo ceremonijas Pekino nacionaliniame stadione stebėjo po 14 tūkst. žmonių.

Po žaidynių organizacinio komiteto prezidento Cai Qi kalbos jas uždarytomis oficialiai paskelbė TOK prezidentas T.Bachas. Užgesus vasario 4 d. įžiebtam aukurai šventę palydėjo tradiciniai fejerverkai.

Kovo 4 d. Pekine startuos žiemos paralimpinės žaidynės.

Greta žaismingų talismanų – olimpinė čempionė V.Vencienė

Elvio Žalario nuotr.

VILNIUJE – PEKINO ŽAIDYNIŲ RITMU

TUO PAT METU KAIP IR PEKINO ŽIEMOS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS – VASARIO 4–20 D. – VILNIUJE PRIE BALTOJO TILTO VYKO OLIMPINIS FESTIVALIS „BEIJING 2022“.

MONIKA SVĖRYTĖ

Drauge su Lietuvos olimpiu fondu olimpinį festivalį „Beijing 2022“ organizavusio Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė sakė: „Olimpinis festivalis daugeliui vilniečių ir miesto svečių tapo unikalia erdve aktyviai leisti laisvalaikį – kvietėme visus įsitraukti, išbandyti naujas sporto šakas, išmokti kažką naujo, iš arčiau susipažinti su olimpiu sportu, pabendrauti, pasivaržyti. Neabejojame, kad festivalis padės ir Pekino žaidynes geriau įsiminti, ir Lietuvos olimpinės rinktinės pasirodymus jose.“

Pasak LTOK vadovės, žiemos sportas Lietuvoje kasmet tampa vis populiariesnis, susidomėjimas įvairiomis šakomis nuolat didėja, atsiranda vis daugiau slidinėjančių, čiuožiančių, įvairias pramogas ant ledo išmėginančių žmonių. O tai paskatina labiau domėtis profesionaliu sportu.

„Bet kokios veiklos tampa įdomesnės, kai jas gali išbandyti pats. Būtent tą ir akcentavome olimpiame festivalyje: organizavome

įvairias pamokas, bendras treniruotes, žygius, norintieji pasivaržyti galėjo sudalyvauti specialiuose turnyruose – kiekvienas galėjo rasti patinkantį užsiėmimą“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Festivalis vilniečius ir miesto svečius džiugino spalvinga programa. Šventinis renginio atidarymas „Hoptrans“ Vilniaus čiuožykloje prasidėjo griausmingu Donato Montvydo koncertu. Jau po poros dainų susirinkusi publika ėmė šėlti drauge, o galiausiai čiuožykla virto viena didele šokių aikšte.

Atidarymo šventėje susirinkusieji galėjo išvysti ir specialų parodomąjį dailiojo čiuožimo šou, čia programą pristatė čiuožimo klubo „Ledo magija“ narės, trenerės Beatos Sabinos auklėtinės Paula Rakauskaitė ir Milita Makarevič.

Olimpinio festivalio „Beijing 2022“ sportinės veiklos prasidėjo pramogomis ant sniego. Jau pirmąjį festivalio šeštadienį Neries krantinėje buvo šventiškai atidaryta speciali 700 metrų ilgio lygumų slidinėjimo trasa. Toks atstumas pasirinktas neatsitiktinai –

Festivalis prasidėjo D.Montvydo koncertu

Duatlono startas

Elvio Žaidario nuotr.

Jaunųjų čiuožėjų pasirodymas

Elvio Žaidario nuotr.

Žaidžia Sostinės ledo ritulio akademijos auklėtinės

Roko Lukoševičiaus nuotr.

Jaunųjų slidininkų varžybos

Elvio Žaidario nuotr.

Roko Lukoševičiaus nuotr.

Dailiojo čiuožimo pamokos

tai simbolinė dovana Vilniui ir jo gyventojams artėjančio garbaus miesto jubiliejaus proga.

Naujai atidarytoje trasoje pirmąjį savaitgalį vyko įvairios varžybos, čia susirungė vaikai, moksleiviai, vyko šeimų estafetė, labiau patyrę sportininkai rungėsi supersprinto ir duatlono rungtyse.

„Smagu, kad pačiame Vilniaus centre turime slidinėjimo trasą. Norėtume, kad žmonės pamiltų žiemos sportą, kuo daugiau jų išbandytų slides ir suprastų, kaip gera yra pajudėti“, – per trasos atidarymą sakydama sveikinimo žodį mintimis dalijosi olimpinė čempionė slidininkė Vida Vencienė.

Ir nors trasą greičiau nei tikėtasi ištirpdė pavasarėjantys lietingi orai, V.Vencienės įsitikinimu, svarbiausia – geras žmonių nusiteikimas, jų entuziazmas dalyvauti, įsitraukti į žiemos sportą. Dar kurį laiką slidinėjimui buvo rasta alternatyvų – Vingio parke vyko nemokamos lygumų slidinėjimo treniruotės su olimpiečiu Mantu Strolia, jos sulaukė ypač didelio žmonių susidomėjimo.

Kiekvieną savaitgalį į Vilniaus čiuožyklą rinkosi skirtingo amžiaus ir fizinio pasirengimo dalyviai – jie mokėsi dailiojo ir greitojo čiuožimo, ledo ritulio, akmenslydžio, bavarieškojo akmenslydžio paslapčių, tobulino asmeninius įgūdžius.

Žvaigždžių turnyre bavarieškąjį akmenslydį išbandė ir žinomi sportininkai, kurie rungtyniavo susiskirstę į keturias komandas ir turėjo vieną tikslą – nustumti specialų diską kuo arčiau taikinio.

Į aktyvius žaidimus buvo kviečiamos šeimos. Į „LTeam“ pramoginę estafetę nutarė įsitraukti dalyviai bandė kuo greičiau įveikti kelias skirtingas rungtis: nužygiuoti drauge įsispurus į specialias slides, įsikurti palapinėje, pasukti galvą ir taisyklingai išrūšiuoti atliekas, pataikyti į taikinį, visiems kartu susikibus parbėgti į finišą.

Vienu ryškiausių festivalio renginių tapo „LTeam Rogaining 2022“ varžybos, jose susirungė beveik 200 orientavimosi sporto gerbėjų, dviračiais arba bėgte pasirinktinai turėjusių įveikti valandos, dvių ir keturių valandų trukmės trasas, kuriose buvo pažymėta 40 kontrolinių punktų.

Gausaus būrio dalyvių kiekvieną sekmadienį sulaukė šiaurietiškojo ėjimo žygiai su klubo „8 žingsniai“ treneriais – šimtai besisąpsančių žygeivių rinkosi 4 arba 6 kilometrų trasas.

Elvio Žaladino nuotr.

Greitasis čiuožimas trumpuoju taku

Roko Lukoševičiaus nuotr.

Slidinėjimas su olimpiečiu M.Strolia

Šventinį olimpinio festivalio „Beijing 2022“ uždarymą vainikavo nemokama diskoteka ant ledo, kurioje iki pat vėlyvo vakaro energinga ir užvedančia muzika rūpinosi prie pulto stojęs DJ Justas Šidlauskas.

„Nepaisant permainingų oro sąlygų, pandemijos iššūkių, mums pavyko įgyvendinti didžiąją dalį suplanuotų festivalio veiklų ir varžybų. Norime tikėti, kad šypsenos, kurias matėme dalyvių veiduose, yra ne kas kita, kaip įsižiebusios meilės žiemos sportui ženklas“, – sakė Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius.

Pasak jo, susidomėjimą žiemos sportu paskatino ir Pekino žaidynių transliacija – viso festivalio metu didžiuliam ekrane buvo rodomi olimpiečių startai.

„Susipažinus su sporto šakų taisyklėmis, istorija ir, svarbiausia, išbandžius jas asmeniškai – ir pačios žiemos žaidynės tapo įdomesnės“, – neabejoja M.Marcinkevičius.

Elvio Žaldario nuotr.

Akies taiklumo išbandymas biatlo šaudykle

Elvio Žaldario nuotr.

Šiaurietiškas ėjimas

Elvio Žaldario nuotr.

Bavariškasis akmenslydis

Roko Likosevičiaus nuotr.

Bavariškojo akmenslydžio turnyre dalyvavo ir olimpiečiai

Elvio Žaldario nuotr.

Rogainingo varžybų dalyviai ir bėgo, ir važiavo dviračiais

Roko Likosevičiaus nuotr.

„LTeam“ šeimų estafetė

Gedimino Bartuškos nuotr.

Festivalį vainikavo diskoteka ant ledo

Apdovanojimų laureatai kartu su LTOK prezidente D.Gudzinevičiūte ir Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto atstovėmis, olimpinių žaidynių medalininkėmis D.Karaliene ir A.Skujyte

APDOVANOJIMAI – UŽ IŠTIESTĄ PAGALBOS RANKĄ

LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE BUVO PAGERBTI LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO APDOVANOJIMŲ LAUREATAI. JIEMS PRIZUS ĮTEIKĖ LTOK PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ IR LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO (ANGL. „FAIR PLAY“) KOMITETO VADOVĖ, DVEJŲ OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ MEDALININKĖ AUSTRA SKUJYTĖ.

Renginio įžanginiame žodyje olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė sakė: „Sportas ugdo ne tik fizines savybes, bet ir sąžiningumą, pagarbą, draugystę, empatiją. Todėl kilnus elgesys sporte įkvepia ne mažiau nei iškovoto medalio spindesys. Varžovui ištiesta pagalbos ranka, darbas su jaunimu, savanorystė ir olimpinių vertybių – pagarbos, draugystės, tobulėjimo – skatinimas yra stiprus pavyzdys visuomenei. Mums didelė garbė jau 27 kartą apdovanoti herojus, kurių kilnus elgesys ir sporte, ir gyvenime tapo pergale, įkvėpusia tūkstančius.“

27 kartą surengtuose apdovanojimuose pagerbti šešių nominacijų laimėtojai: Metų kilnus poelgis, Metų jaunojo sportininko ar jaunimo komandos kilnus poelgis, Už viso gyvenimo nuopelnus, Jaunasis sportininkas – pavyzdys bendraamžiams, „Fair Play“ projektas ir „Fair Play“ organizacija.

Į nominacijas galėjo pretenduoti tiek mėgėjai, tiek profesionalūs sportininkai, kilniu elgesiu pasižymėję aikštėje ar už jos ribų, taip pat sąžiningą sportą, olimpines vertybes, kilnų elgesį sporto varžybose ar bendruomenės gyvenime skatinančios organizacijos arba įvairiausių sporto šakų atstovus, komandas, judėjimus re-

miančios įmonės.

„Labai smagu, kad metai iš metų Lietuvoje matome nemažai kilnaus sportinio elgesio pavyzdžių ir turime galimybę juos pagerbti bei pristatyti visuomenei. Tai ne tik apdovanojimai, bet ir priminimas kiekvienam, kad visų pirma mes esame žmonės. Todėl galimybė net varžantis ištiesti ranką suklupusiam varžovui ar prasmingo tikslo siekimas neskaičiuojant darbo valandų yra tai, ko kiekvienas iš mūsų turime siekti“, – sakė A.Skujytė.

Už nesuskaičiuojamas valandas, skiriamas onkologinėmis ligomis sergantiems vaikams, bei kilnų tikslą 2021 metų „Fair Play“ organizacija paskelbta Rimanto Kaukėno paramos grupė.

Nuo 2012 m. visoje Lietuvoje veikiančio ir suteikiančio viltį, stiprybę bei džiaugsmą onkologinėmis ligomis sergantiems vaikams fondo tikslas – palengvinti gyvybiškai pavojingomis ligomis sergančių vaikų ir jų šeimų našta. Padėti jiems išgyventi sunkios diagnozės traumą, ilgą gydymo kelionę ir pripildyti vaikų gyvenimą šviesos. Organizacija padeda aprūpinti vaikus reikalinga medicinine įranga, nekompensuojamais medikamentais ir kitomis šeimai reikalingomis priemonėmis bei padeda gauti

svarbų gydymą, reabilitaciją, operacijas užsienyje ir Lietuvoje.

Fondas pildo sergančių vaikų svajones, lanko juos ligoninėje ir namuose. Organizuoja įvairius renginius ir atrakcijas, susitikimus su garsiais sportininkais, dainininkais, aktorais ir kitais visuomenėje gerai žinomais žmonėmis.

„Kilnus elgesys mūsų fondui reiškia labai daug. Tai atsigręžimas į tuos, kuriems mūsų pagalba reikalinga dabar, ir į tuos, kuriems gyvenimas meta pačius sunkiausius iššūkius. Visai kaip ir sporte, taip ir mūsų fondo bendruomenėje gyvenimas neatsiejamas nuo kovos bei bandymo nugalėti, šiuo atveju – ypač sunkias ligas. Tikime, kad susivieniję ir darydami prasmingus darbus galime padėti šiuo metu stokojantiems stiprybės, sveikatos ir pozityvumo. Gera žinoti, kad mūsų veikla matoma ir vertinama ne tik šeimų, paliestų onkologinių ligų, ir vaikų, kuriems teikiama pagalba bei kuriame gražias ir džiaugsmingesnes akimirkas, bet ir sporto bendruomenės“, – džiaugėsi paramos grupės direktorius Laimonas Šiaulyas.

Jaunojo sportininko kilnių elgesiu pripažintas krepšininė, kineziterapijos specialistės Gintarės Katkutės poelgis per Moterų lygos B diviziono atkrintamąsias rungtynes. Jose Gintarė nuskubėjo padėti varžovių komandos lyderei, kuri smarkiai susitrenkė galvą, ir pati pasitraukė iš mačo.

„Jei atvirai, tokiu atveju nėra net minties, kaip mums čia sekasi, mes laimime ar ne. Jeigu pastebiu tokią situaciją, kuriai nutikus reikalinga mano pagalba ir aš galiu padėti, – pergales klausimą pamirštu. Aš tai pavadinčiau instinktu. Tikrai nesitikėjau, kad kada nors būsiu už tai apdovanota. Manau, tai turėtų būti natūralu, visi turime turėti šią žmogiškąją vertybę – visų pirma padėti kitam. Todėl šis apdovanojimas mane maloniai nustebino“, – pripažino G.Katkutė.

„Fair Play“ projekto nominacijos nugalėtoja pripažinta Kazickų šeimos fondo programa „Jaunimas gali“. Ši programa įgyvendinama pagal Zimbabvėje vykdomos „Hoops4hope“ (liet. „Vilties lankai“) iniciatyvos pavyzdį. Visus mokslo metus trunkančių savaitinių nemokamų užsiėmimų metu per sportą, diskusijas ir edukacines veiklas ugdomi asmeniniai bei socialiniai gebėjimai, pasirūpinama užimtumu ir sveikos gyvensenos galimybėmis Lietuvos regionuose esančiam jaunimui, užtikrinama saugi ir pozityvi aplinka.

„Kazickų šeimos fondas išskirtinį dėmesį skiria švietimui, socialiniams projektams ir atskirtį patiriančioms žmonėms, ypač jaunimui. Programa „Jaunimas gali“ sukurta ir vykdoma norint prisidėti prie regionuose bręstančio jaunimo asmenybių ugdymo ir jau septintus metus grindžiama dideliu asmeniniu dėmesiu bei artimu ryšiu. Manome, kad būtent šios vertybės ir padėjo tapti laureatais. Šis apdovanojimas – tai didelio įdirbio ir sunkaus programos trenerių

H.Reuveny

bei koordinatorių darbo pandemijos akivaizdoje rezultatas“, – sakė Kazickų šeimos fondo atstovas Arminas Vareika.

Jaunojo sportininko pavyzdžiu bendraamžiams buvo išrinkta ir apdovanota Jovilė Rackevičiūtė. Ši aštuoniolikmetė lengvaatletė savanoriauja ir jau trejus metus savo laisvalaikį skiria specialiųjų ugdymosi poreikių turintiems vaikams, kuriuos supažindina su lengvąja atletika.

2021 m. rugpjūtį vykusioje Lietuvos triračių sporto asociacijos vasaros stovykloje Jovilė rūpinosi stovyklaujančių vaikų sportiniu ir kūrybiniu užimtumu: vedė rytines mankštas, mokė vaikus saugaus elgesio prie ežero, įtraukė juos į edukacinius žaidimus, o sporto renginiuose asistavo ir padėjo žmonėms, judantiems neįgaliojo vežimėliuose.

„Jau nuo penktos klasės svajoju tapti trenere, todėl vos gavusi pasiūlymą savanoriauti ir dirbti su specialiųjų poreikių vaikais nė kiek neišsigandau ir ėmiausi šios veiklos. Nesitikėjau, kad savanoriavimas suteiks tiek daug džiaugsmo – man be galo malonu vaikučiams padėti, matyti jų šypsenas ir kaip jie tobulėja. Jaučiu didelę prasmę savo veikloje ir manau, kad visi turime padėti vienas kitam kuo galime“, – įsitikinusi J.Rackevičiūtė.

Už viso gyvenimo nuopelnus apdovanotas ir pagerbtas Lietuvos specialiosios olimpiados komiteto prezidentas, buvęs profesionalus slidininkas, treneris Zenonas Misiūnas. Septyniolika metų vadovavęs Utenos specialiajai mokyklai-daugiafunkciam centrai jis jau daugiau nei 30 metų treniruoja intelekto negalią turinčius vaikus ir jaunuolius. Treniruotėse, varžybose ir kelionėse į turnyrus svečiose šalyse jis ne tik artimai pažino negalią turinčius vaikus, bet ir įsitikino, kad aktyvus sportas yra pats geriausias būdas neįgaliesiems integruotis į visuomenę. Tai žmogus, per sportą buriantis specialiųjų poreikių turinčių asmenų bendruomenę.

„Turėčiau pasakyti, kad mane intelekto negalią turintys vaikai susirado patys. Utenoje prie buvusios specialiosios mokyklos treniravau slidininkus. Po kiek laiko prie manęs priėjo mokyklos direktorius ir pasiūlė vesti treniruotes, aplink nuolat priimami prašėsi vaikai. Gavęs pasiūlymą pagalvojau – jeigu ne aš, tai kas? Ir nors sunkumų buvo, mums puikiai sekėsi, jau po metų vaikai sudarė konkurenciją Lietuvos jaunimo čempionatuose, pradėjo laimėti. Į šią veiklą įtraukiau visą savo šeimą. Šis apdovanojimas – įvertinimas ne tik man, bet ir visiems specialiosios olimpiados sportininkams“, – pabrėžė Z.Misiūnas.

Už 2021 metų kilnų poelgį apdovanota Izraelio jaunimo plaukimo rinktinės kineziterapeutė ir fizinio rengimo trenerė Hilla Reuveny, kuri per Europos jaunimo čempionatą padėjo Lietuvos rinktinės plaukikui Aleksui Savickui. Treneris Žilvinas Ovsiukas pasakojo, kad Aleksas ruošėsi 200 m krūtine rungties finalui. Po dviejų plaukimų sportininkui reikėjo kineziterapeuto pagalbos. Lietuvos rinktinė savo kineziterapeuto neturėjo, tad Ž.Ovsiukas kreipėsi į šalia dirbančią Izraelio komandos atstovę, pasiūlė sumokėti. Bet Hilla atsisakė atlygio ir sutiko padėti lietuviams. Po H.Reuveny masažo Aleksui pavyko finale 0,02 sek. aplenkti Rusijos sportininką ir laimėti aukso medalį.

„Europos jaunimo čempionatai labai sudėtingi tiek fiziškai, tiek psichologiškai, ypač kai jie vyksta vasarą ir būna labai karšta. Pamąčiusi, kad reikia mano pagalbos, aš nesudvejojau padėti kitos šalies komandai, ir kai tik galiu, taip elgiuosi nuolat. Juk mes visi kuriame sporto pasaulį ir, manau, tai padeda progresuoti bei judėti į priekį. Gavusi apdovanojimą jaučiuosi nuostabiai, mane tai labai nustebino, tikiu, kad tokie poelgiai gali įkvėpti ir kitus specialistus, o tai sporto pasaulį daro išskirtinį“, – gavusi apdovanojimą sakė H.Reuveny.

Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komitetas įkurtas 1993 m. kovo 25 d. Tarptautinio „Fair Play“ komiteto tikslas – saugoti ir skatinti pagarbą kilniam elgesiui ir jo vertybėms ne tik didžiąjame sporte ar sporto visiems programose, bet ir kasdieniame gyvenime.

Parodos dalyviai ir muziejaus direktorė I. Petrokienė

SPALVINGOJE PARODOJE – ŽAIDYNIŲ AIDAI

PEKINO ŽIEMOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ IŠVAKARĖSE LIETUVOS SPORTO MUZIEJUJE KAUNE BUVO ATIDARYTA LIETUVOS OLIMPINĖS KOLEKCIJINŲKŲ ASOCIACIJOS (LOKA) NARIŲ PARODA „LOKA KAUNAS 2022“. SPALVINGOJE EKSPOZICIJOJE – DAUG SUVENYRŲ, ATKELIAVUSIŲ IŠ ŽIEMOS IR VASAROS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ ARBA SKIRTŲ JŲ GARBEI. BENE GARSIAUSIAS EKSPONATAS – KREPŠININKO ALGIRDŲ LAURITĖNO 1956 M. MELBURNE IŠKOVOTAS SIDABRO MEDALIS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Ekspوناتų parodai pristatė LOKA prezidentas Juozas Širvinskas, viceprezidentas Kęstutis Skerys, generalinis sekretorius Rimantas Džiautas, FIBA tarptautinės kategorijos teisėjas Romualdas Brazauskas, krepšinio ir parolimpinės golbolo rinktinės, pernai Tokijuje laimėjusios bronzos medalius, treneris Valdas Gecevičius, garsus šalyje filatelistas Jonas Načiūnas, žurnalistas, skaitovas, renginių vedėjas Juozas Šalkauskas, žinomi Kauno sporto kolekcininkai Julius Remigijus Riauka, Romualdas Rimdeika, sporto žurnalistas Bronius Čekanauskas, parodos svečiai – Kauno stalo teniso klubo vadovas, tarptautinės kategorijos teisėjas Vincas Franckaitis ir verslininkas Romualdas Vilkelis.

Stenduose dauguma eksponatų – parvežtų iš žiemos ir vasaros olimpinė žaidynių arba skirtų jų garbei. Taip pat eksponuojami krepšinio kamuoliai, kaklaraiščiai su krepšinio ir LTOK simbolika, Eurolygos finalinio ketverto kepuraitės ir bilietai, NHL ir NBA atributika, ženkliai, pašto ženklai, suvenyrai, talismanai, atminimo medaliai, plaketės, pieštukai, rašikliai, raktų pakabukai su krepšinio simbolika, stalo teniso kamuoliukai, raketės, varžybų programos, leidiniai.

Parodos atidaryme dalyvavę kolekcininkai trumpai supažindino su savo eksponatais.

Daugiausiai žiemos olimpinėms žaidynėms skirtų eksponatų parodai pasiūlė R. Džiautas ir J. Načiūnas. Rimantas pristato įvairius

suvenyrus, susijusius su garsiausias mūsų šalies ledo ritulininkais Dariumi Kasparaičiu ir Dainiumi Zubrumi: jų korteles, ženklukus su visų 1994 m. Lillehammerio žaidynėse dalyvavusių šalių vėliavomis. Jis supažindino ir su lietuviškais žiemos žaidynėms skirtais pašto ženklais bei vokais iš J. Načiūno kolekcijos.

LOKA prezidentas J. Širvinskas kolekcionuoja ir parodoje rodo rankinio tematikos bei pasaulio kariškių sporto žaidynių ženklukus.

K. Skerys savo kolekcijoje turi per 1500 pieštukų. Dabar jis eksponuoja tik nedidelę jų dalelę, bet tarp sportinės tematikos rašymo priemonių yra net devyni pieštukai iš skirtingų olimpinė žaidynių, žinoma, pagražintų jų simbolika. Buvęs Eurolygos ir FIBA krepšinio komisaras dalyvavo dešimtyje finalinio ketverto turnyrų ir iš ten parsivežė stende besipuikuojančias kepuraites, varžybų bilietus. K. Skerys pristatė parodai ir savo kolegos, garsaus krepšinio arbitro R. Brazausko raktų pakabukų rinkinį.

J. Šalkausko spintoje greit bus du tūkstančiai kaklaraiščių, o su sportu susijusių – beveik 300. Ne vienas jo kaklaraištis įrašytas į Lietuvos rekordų knygą. Šioje parodoje Juozas eksponuoja Lietuvos krepšiniui, kurio šimtmetis minimas šiame, skirtus kaklaraiščius bei tuos, kurie pagaminti LTOK užsakymu.

V. Gecevičius, savo namuose įsirengęs unikalų krepšinio muziejų, atvežė nedidelę dalį eksponatų iš krepšinio kamuolių kolekcijos –

LOKA VEIKLA

LOKA įkurta 2001 m. balandį prie Lietuvos tautinio olimpinio komiteto. Pernai ši asociacija minėjo savo veiklos 20-metį. Dauguma jos narių kolekcionuoja olimpinių žaidynių bei olimpinių sporto šakų ženklukus, įvairius medalius, pašto ženklus, vokus, varžybų bilietus, monetas, knygas bei kitus suvenyrus su olimpine simbolika. LOKA rengia parodas, susitikimus su sporto mėgėjais, dalyvauja mugėse Lietuvoje ir užsienyje. Beveik visos lėšos šiai įdomyi ir naudingai veiklai – parodoms, kelionėms, leidiniams – gaunamos iš LTOK. Po parodos atidarymo Lietuvos sporto muziejaus direktorė Ilona Petrokienė ir LOKA prezidentas Juozas Širvinskas pasirašė įstaigų bendradarbiavimo sutartį.

20-mečio proga LOKA pasigamino naujus sidabrinčius ženklukus, kuriais apdovanoti nusipelnę šios organizacijos nariai. Pirmieji ženklukai įteikti asociacijos veteranams Algimantui Gudiškiui, Kaziu Kilčiauskui, Romualdai Rimdeikai, Zenonui Gramackui ir kitiems.

LOKA yra Tarptautinės olimpinių kolekcininkų asociacijos (AICO) narė, dalyvauja AICO renginiuose.

B.Čekanausko talismanai

Žiemos olimpinių žaidynių suvenyrai

J.Šalkausko kaklaraiščiai

A.Lauritėno olimpinis medalis

įvairių šalių krepšinio lygų kamuolių, olimpinių, NBA, krepšinio federacijų ir klubų ženklukų, puodelių su šio žaidimo simbolika. R.Rimdeika parodai pateikė LTOK ženklukų kolekciją, taip pat „Žalgirio“ ženklukų. J.Riuka, kaip jis pats sako, kolekcionuoja viską, kas susiję su sportu. Jo stende – prieškario Tautinės olimpiados, Europos vyrų krepšinio čempionato atributika, ženklukai, medaliai. Solidi Kuršių marių regatos ženklukų kolekcija. Beje, J.Riuka pagamino ir specialiai šiai parodai skirtus ženklukus, juos įteikė dalyviams ir svečiams.

V.Franckaitis demonstruoja stalo teniso kamuoliukus, kitą šios sporto šakos atributiką. Tarp jo eksponatų yra 1900 m. kamštinis stalo teniso kamuoliukas ir viena seniausių Lietuvoje esančių raketėlių – medinė, japoniška ir priklausiusi Alfonsui Volungevičiui.

Bene įspūdingiausias parodos eksponatas – dabar jau R.Vilkelio kolekcijoje esantis legendinio krepšininko Algirdo Lauritėno olimpinis sidabro medalis. Yra ir kitų įdomių šiam krepšininkui priklausiusių prizų, suvenyrų. Pats R.Vilkelis didžiuojasi ir XX amžiaus pradžioje JAV pagamintais lietuviškais sporto apdovanojimais.

Na, o aš, straipsnio autorius, į parodą išleidau savo „augintinius“ – talismanus. Dabar jau sunku įsivaizduoti vasaros ar žiemos olimpinės žaidynės be talismanų. Jais buvo jau keli šunys, net keturios pelėdos, antikvarinės graikiškos lėlės, meškos ir leopardai, sniego kamuolys, metalo lašas, šiemet Pekine – panda.

Pirmieji olimpiniai talismanai kalnų slidininkas Shussas ir Raudonasis jaguaras pasirodė 1968 m. Grenoblio žiemos ir Meksiko vasaros olimpinėse žaidynėse. Mano namuose pirmasis apsigyveno 1980 m. Talino olimpinės buriavimo regatos talismanas ruoniukas Vigris. Tais pačiais metais atsirado ir keli maskvietiški meškiukai Mišos. Dabar talismanų turiu per trisdešimt.

Parodos atidaryme dalyvavęs buvęs Lietuvos rinktinės ir Kauno „Žalgirio“ krepšininkas, o vėliau politikas Gediminas Budnikas Sporto muziejui padovanojo savo knygą „Likimo spalva – žalia“.

Paroda Lietuvos sporto muziejuje Kaune veiks visą vasario mėnesį.

S.Bertašius su sužadėtine Evelina

GYVENIMO POSŪKIAI NETRUKDO SIEKTI REKORDŲ

VASARIO PRADŽIOJE 1500 M DISTANCIJOS LIETUVOS UŽDARŲJŲ PATALPŲ REKORDĄ PAGERINĖS VILNIETIS BĖGIKAS SIMAS BERTAŠIUS DIDŽIAUSIAS VILTIS SIEJA SU VASAROS STARTAIS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Ostravoje (Čekija) vykusiose „World Athletics“ sidabrinio turo „Czech Indoor Gala“ lengvosios atletikos varžybose Simas Bertašius 1500 m nubėgo per 3 min. 38,32 sek. ir net 3,74 sek. pagerino pačiam priklausiusį Lietuvos uždaryjū patalpų šio nuotolio rekordą. Jis taip pat įvykdė kovo 18–20 d. Belgrade (Serbija) vyksiančio pasaulio uždaryjū patalpų čempionato normatyvą (3 min. 39 min.).

Talentingo bėgiko gyvenime pastaruoju metu įvyko nemažai permainų. Praėjusią vasarą 28-erių sportininkas ne tik apsigynė tarptautinės politikos ir ekonomikos magistro darbą Mykolo Romerio universitete, bet ir pradėjo naujas studijas Lietuvos sporto universitete aukšto meistriškumo sporto specialisto kvalifikacijai įgyti. Be to, Simas susižadėjo su širdies drauge Evelina ir rudenį ketina sukurti šeimą.

Ostravoje pagerinote Lietuvos rekordą ir įvykdėte pasaulio čempionato normatyvą. Vadinas, žiemą labai gerai padirbėjote?

Nors aukštą rezultatą pavyko pasiekti jau pirmose šio sezono varžybose, pats pasiruošimas šių metų startams uždaroje patalpose nieko gero nežadėjo. Gruodžio mėnesį per treniruocijū stovyklą Druskininkuose mane pristabdė ITB sindromas (iliotibialinio trakto sindromas yra dažna sportininkų kojų skausmų

priežastis – aut. past.).

Normaliai treniruotis negalėjau daugiau nei mėnesį, teko atšaukti ir suplanuotą stovyklą Maroke. Nesidžiaugiau didžiausias metų šventes leisdamas namie, nes žinojau, kad tuo metu turėjau ruoštiis artėjančioms varžyboms.

Šioje situacijoje labiausiai gelbėjo treneris, kuris ragino nesijaudinti ir nuolat kartojo, kad poilsis man išeis tik į naudą, po to bėgsiu dar greičiau. Padedamas kineziterapeutų išsigydžiau kojos skausmus ir sausio 8 dieną išvykau į stovyklą Monte Gordo mieste Portugalijoje.

Esu labai dėkingas Lietuvos lengvosios atletikos federacijai, kuri vos per kelias valandas man suorganizavo šią stovyklą ir po kelių dienų ten išsiuntė. Portugalijoje praleidau tris savaites, pavyko įgyvendinti visas trenerio suplanuotas užduotis.

Grįžęs iš stovyklos vykau tiesiai į Ostravą. Tikrai nežinojau, ko ten tikėtis. Žinojau tik tiek, kad laukia ypač pajėgūs varžovai, o pats maniežas – aukščiausios klasės. Po varžybų dar kartą įsitikinau, kad sportas tikrai nenusipėjamas dalykas: sausio pradžioje galvojau, kad žiemos sezoną tikriausiai teks praleisti, o vasario 3-iąją jau džiaugiausi nauju Lietuvos rekordu ir bilietu į pasaulio čempionatą.

REKORDAI

Vasarį, be Simo Bertašiaus pasiekto, krito dar du Lietuvos lengvosios atletikos uždaryjū patalpų rekordai.

Sprinteris Gediminas Truskauskas Valmieroje (Latvija) 200 m nubėgo per 21,19 sek. ir antrą kartą šiemet pagerino šalies rekordą: sausio 20 d. jis šią distanciją irgi buvo įveikęs rekordiniu greičiu – per 21,25 sek.

Valensijoje (Ispanija) vykusiose „GP Ciudad de Valencia 2022“ varžybose Lietuvos 400 m bėgimo rungties uždaryjū patalpų rekordą pagerino Modesta Morauskaitė. Ji distanciją įveikė per 52,02 sek. bei pasiekė penktą sezono rezultatą pasaulyje. Ankstesnis šalies rekordas – 52,12 sek. – nuo 2021 m. vasario 13 d. priklausė Agnei Šerkšnienei.

Šiemet maniežuose beveik nesitreniruojate, daugiausiai laiko praleidžiate gryname ore. Ar čia jūsų sumanytas eksperimentas?

Pažįstantieji mano trenerį Juozapą Garalevičių žino, kad jis nėra iš tų, kurie atšalus orams skuba į maniežą. Treniruotis lauke kasmet stengiamės kuo ilgiau, o į maniežą užsukame nebent kelias atkarpas su startukais nubėgti.

Šių metų pasiruošimą sunkino kojos problemos, tai ir nulėmė, kad į Vilniaus maniežą neužsukome nė karto. Status posūkiu tikrai nebūtų prisidėję prie greitesnio traumos gijimo. Vengti maniežo skatino ir dideli COVID-19 užsikrėtimų skaičiai.

Kovo 18–20 d. Belgrade debiutuosite pasaulio uždaryjū patalpų čempionate. Su kokiomis viltimis vyksite, koks rezultatas tenkintų?

Dalyvavimas pasaulio uždaryjū patalpų čempionate man visada atrodė labiau neįmanomas, nei galimybė startuoti olimpinėse žaidynėse. Normatyvas tapo savotiška dovana sau po praėjusią vasarą nesėkmingai susiklosčiusios atrankos į Tokiją. Kartu tai ženklas, kad nors man 28-eri, – aš vis dar progresuoju.

Belgrade sieksiu to paties, kaip ir per visas kitas varžybas – kuo geresnio rezultato, gal net naujo Lietuvos rekordo, o tada beliks tikėtis, kad tai nulems ir aukštą vietą čempionate.

Liepos 15–24 d. Judžino mieste JAV lauks dar vienas pasaulio lengvosios atletikos čempionatas, atkeltas iš 2020 m. Kaip manote, ar pavyks pasiekti dviejų sportinių formų piką, ar tai nebus per didelis krūvis jūsų organizmui?

Tiek man, tiek treneriui normatyvas į uždaryjū patalpų čempionatą buvo netikėtus. Niekada neakcentuojame žiemos sezono, o šio – ypač, nes pasiruošimas jam nebuvo sklandus. Mūsų tikslas žiemą – bent keli aukšti 1500 m distancijos rezultatai, kurie padėtų sustiprinti pozicijas reitinge, o galiausiai ir patekti į pasaulio bei Europos čempionatus.

Žiemos sezonas svarbus, bet vasaros – dar svarbesnis, todėl ir viltis su juo sieju didesnes. Vėl laukia įtempta kova dėl vietos pasaulio reitinge.

Reorganizuotame Vilniaus miesto sporto centre darbo neteko jūsų treneris J.Garalevičius. Ar jam užtenka motyvacijos toliau su jumis dirbti, o gal teko ieškoti kito trenerio?

Kaip sakė pats treneris, jis atsisveikino su sporto centru, bet ne su trenerio darbu. Žinoma, labai gaila, kad tokio aukšto meistriškumo treneris nuo šiol turi užsiimti savanorystė. Pastaruosius keletis metų jam sporto centre buvo skiriama labai nedaug darbo valandų.

Su treneriu dažnai pajuokaudavome, kad jeigu jis dirbtų tiek, už kiek jam mokama, mes treniruotumės vos tris kartus per savaitę, o ne dešimt, kaip yra iš tikrųjų. Bet jis tikras profesionalas ir savo darbo fanatikas, todėl niekada dėl tokios padėties nesiskundė.

Nuo praėjusio rudens treneris manęs į savo grupę negalėjo įtraukti, nes esu per senas. Žinoma, tik mano paties kaltė, kad nepatekau į

olimpines žaidynes, gal tai būtų kažką pakeitę. Kita vertus, mano rezultatai vis dar kyla, todėl trenerio darbas niekam neturėtų kelti klausimų. Galiausiai mano treneris savo darbą sostinės sporto centre baigė ir nuo šių metų pradžios oficialiai išėjo į pensiją.

Kartu su treneriu žinome, koks pagrindinis mūsų tikslas, todėl tikrai nesiruošiamė šioje situacijoje ieškoti kaltų. Tai ne mūsų darbas. Aišku tik viena, kad Vilniaus miesto valdžios požiūris į lengvąją atletiką, švelniai tariant, yra savotiškas.

Ar labai nusivylėte, kai paskutinę akimirką užsitrenkė durys į Tokijo olimpinės žaidynes ir nepavyko įgyvendinti svajonės?

Olimpinės žaidynės tikrai buvo ir yra didžiausia mano svajonė. 2020-aisiais atrodė, kad Tokijas ranka pasiekiamas, bet po metų savo vertę teko įrodinėti iš naujo. Prisdėję papildomi metai lėmė, kad olimpinis normatyvas įvykdė kur kas daugiau sportininkų, nei planuota, todėl tokiems kaip aš – siekiantiems patekti pagal reitingą – šansų liko žymiai mažiau.

Praėjusią vasarą tol, kol dar tęsėsi olimpinė atranka, pavyko laimėti visas varžybas, kuriose dalyvavau, pagerinti Lietuvos rekordą. Bet to nepakako. Paskutinė viltis buvo varžybos Šveicarijoje, sėkmingas startas ten man dar galėjo garantuoti vietą tarp 45 į žaidynes patenkančių 1500 m nuotolio bėgikų. Tačiau manęs nepriėmė, reitinge likau 49-as.

Iš pradžių norėjosi kaltinti daug ką, bet vėliau tiesiog susitaikiau, kad mano pasiektas rezultatas dar nėra toks, kuris leistų varžytis su geriausiais pasaulyje.

Kokios permainos pastaraisiais metais įvyko jūsų gyvenime?

2020-ųjų pradžioje buvo uždarytas MRU bendrabutis, todėl teko kraustyti iš Valakampių ir apleisti pamėgtas bėgimo trasas. Apsigyvenau kitoje miesto pusėje – Karoliniškėse. Čia irgi viskas labai gerai, netrūksta vietų, kur galima bėgioti. Ne mažiau svarbu ir tai, kad su treneriu tapome kone kaimynais – jis gyvena Lazdynuose, todėl į treniruotes visada vykstame kartu mano mašina.

Asmeninis gyvenimas irgi neapsiėjo be pokyčių – susižadėjau su širdies drauge, ateinantį rudenį ketiname susituokti. Evelina dirba „Radiocentro“ stočių grupės naujiųjų tarnyboje. Ji pati mėgėjiškai bėgioja, jei tik gali, kartu su manimi vyksta į varžybas. Jaučiu didelį jos palaikymą, tai mane motyvuoja siekti dar daugiau.

2021 m. Prancūzijoje pasiekėte 1500 m distancijos Lietuvos rekordą (3 min. 37,38 sek.). Ar ir šiemet esate numatę tokių aukštų rezultatų?

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiais norisi pajudinti asmeninius rekordus. Juolab kad yra aiškūs orientyrai – norint tiesioginio kelialapio į Europos čempionatą Miunchene, 1500 m reikia bėgti per 3 min. 36 sek., o normatyvas į pasaulio čempionatą Oregone dar aukštesnis – 3 min. 35 sek.

Kas jus labiausiai įkvepia siekti pergalių, rekordų, kaip pavyksta atsigaivinti po įtemptų treniruočių?

Labiausiai įkvepia ir motyvuoja noras sužinoti, kokios mano galimybių ribos. Sportas tuo ir įdomus, kad niekada nežinai, kur ta riba – ar ji jau pasiekta, ar ją dar tik pasieksi.

Kitas svarbus momentas – man ypač patinka keliauti. Visada laukiu varžybų, treniruočių stovyklų užsienyje. Pats užaugau Pabalčių kaime, Raseinių rajone. Kai augau, net išvyka į Raseinius atrodydavo kaip tolimiausia kelionė. O dabar turiu galimybę daug keliauti į užsienį ir daug skraidyti.

Dėl to labai myliu tai, ką darau, ir jaučiu, kad gaunu gerokai daugiau, nei atiduodu. Man treniruotės vis dar yra malonumas, todėl ypatingo atsigaivimo po jų nereikia. Dažnai sekmadeniais, kai nesitreniruojame, pagalvoju, kad galėtų greičiau ateiti pirmadienis ir vėl reikėtų bėgti.

TOK SESIJOJE DALYVAVO IR GYVAI, IR VIRTUALIAI

LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė vasario 3 d. dalyvavo Pekine vykusiame Tarptautinio olimpinio komiteto 139-osios sesijos pirmoje dalyje. Sesija buvo padalyta į dvi dalis. Pirmoji vyko prieš pat žiemos olimpinį žaidynių atidarymą, o antroji – žaidynėms besibaigiant.

„Suprantame, kad vien sportas taikos pasaulyje neužtikrins. Tokie sprendimai priklauso politikams. Tačiau kalbant apie taiką žodžiai ir simboliai taip pat yra svarbūs. Jie leidžia suprasti, kaip pasaulis atrodytų, jei visi gerbtume tas pačias taisykles ir vienas kitą. Olimpinės žaidynės yra taikos ir vienybės simbolis, mums visiems parodantis kelią į geresnę ir taikesnę ateitį“, – per sesiją sakė TOK prezidentas Thomas Bachas.

Jis taip pat pridėjo, kad olimpinės žaidynės – tai ne tik varžybos. Tai galimybė kiekvienam sportininkui savo pasirodymu sutelkti dar didesnę sirgalių bendruomenę.

„Viena pagrindinių TOK krypčių – tvarumas, todėl sesijos metu nemažai kalbėjome apie tai. Tuo pasižymi ir šios olimpinės žaidynės. Statant žaidynėms reikiamą infrastruktūrą ir sporto arenas buvo stengiamasi išnaudoti jau esančias erdves, atnaujinti ir pritaikyti 2008 m. Pekino vasaros žaidynėse naudotas arenas. Taip pat varžybų arenose bus naudojami atsinaujinantys energijos šaltiniai.

Organizacinėms išlaidoms mažinti ir tvarumui ateityje vyksiančiose žaidynėse bus skiriamas dar didesnis dėmesys“, – sakė LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė.

TOK nariams sesijoje ataskaitas pristatė Etikos, Audito, Finansų komitetų vadovai. Ataskaitas pateikė Tokijo vasaros ir Pekino žiemos olimpinio žaidynių organizaciniai komitetai. Aptartas progresas ruošiantis 2024 m. Paryžiaus vasaros, 2026 m. Milano ir Kortinos d’Ampeco žiemos bei 2028 m. Los Andželo vasaros žaidynėms.

TOK nariai patvirtino sporto šakas, kurios bus įtrauktos į 2028 m. Los Andželo žaidynių programą. Tai lengvoji atletika, irklavimas, badmintonas, krepšinis, baidarių ir kanojų irklavimas, dviračių sportas, jojimas, fechtavimas, futbolas, golfas, gimnastika, rankinis, žolės riedulys, dziudo, imtynės, plaukimas, regbis, tekvondo, tenisas, stalo tenisas, šaudymas, šaudymas iš lanko, triatlonas, buriavimas, tinklinis, bangų sportas, riedlenčių sportas, laipiojimas.

„Pastarosios trys – į jaunimą orientuotos sporto šakos, sėkmingai debiutavusios pernai vykusiose Tokijo olimpinėse žaidynėse. Tačiau šis sąrašas dar nėra galutinis“, – pridūrė LTOK prezidentė.

Sesijos metu taip pat buvo diskutuojama apie bokso, sunkiosios atletikos ir šiuolaikinės penkiakovės ateitį olimpinio žaidynių programoje. Sprendimą TOK nariai priims 2023 m. vyksiančios

sesijos metu. Tuomet bus patvirtintas ir galutinis 2028 m. Los Andželo žaidynių programą sudarysiančių sporto disciplinų sąrašas.

Vasario 19 d. D.Gudzinevičiūtė jau nuotoliniu būdu dalyvavo antroje sesijos dalyje.

„Pekino žiemos žaidynės beveik baigėsi, todėl jau galime konstatuoti, kad visų suinteresuotų pusių pastangos prisidėjo prie to, kad renginys būtų sėkmingas. Žaidynėms pastatytos ir atnaujintos arenos buvo aukščiausio lygio. Žinoma, pagrindinis organizatorių prioritetas – sportininkai. Darėme viską, kad jie varžytųsi saugioje, sąžiningoje ir profesionaliai paruoštoje aplinkoje. Kalbant apie oro sąlygas, kai kur jos tikrai buvo sudėtingos. Todėl teko atsižvelgti į tai ir keisti varžybų tvarkaraštį“, – sakė „Pekinas 2022“ viceprezidentas Zhang Jiandongas.

Nors dėl pandemijos varžybas galėjo stebėti tik nuolatiniai Kinijos gyventojai, o jų srautas taip pat buvo ribojamas, sportininkus arenose palaikė per 97 tūkst. sirgalių. Atidarymo ir uždarymo ceremonijas stadione stebėjo 14 tūkst. žmonių. Pekino žaidynių metu dalyviams talkino 19 tūkst. savanorių komanda.

Siekiant užtikrinti ir žaidynių dalyvių, ir Kinijos gyventojų saugumą, renginys vyko trijuose uždaruose olimpinuose „burbuluose“: Pekine, Jančinge ir Džangdziaokou. Nei žaidynių dalyviai, nei savanoriai ar aptarnaujantis personalas neturėjo kontakto su išorine „burbulo“ dalimi. Dalyviai kasdien buvo testuojami.

„Nebuvo nė vieno koronaviruso protrūkio, nustatyti atvejai buvo pavieniai. Ši sistema pasiteisino ir galės būti pavyzdžiu kitiems pandemijos sąlygomis organizuojamiems renginiams“, – sakė „Pekinas 2022“ atstovas.

Sesijos metu TOK viceprezidentu buvo išrinktas ilgametis TOK narys, buvęs TOK vykdomojo komiteto narys, anksčiau šias pareigas jau ėjęs Juanas Antonio Samaranchas. Vykdomojo komiteto nariais perrinkti serbas Nenadas Lalovičius ir italas Ivo Ferrianis.

Taip pat išrinkti penki nauji TOK nariai, tarp kurių – pirmą kartą išrinktas Jungtinių Tautų pabėgėlių agentūros pripažintas olimpietis Yiechas Puras Bielas, 2016-aisiais atstovavęs TOK pabėgėlių rinktinei, o pernai Tokijo olimpinėse žaidynėse buvęs pabėgėlių komandos vadovas. Jis kilęs iš Pietų Sudano.

TOK nariai sesijos metu nutarė 2023 m. TOK sesiją rengti Mumbajuje. Renginys į Indiją grįžta po 40 metų pertraukos. Kitais metais Indija minės 75-erių nepriklausomybės metų jubiliejų.

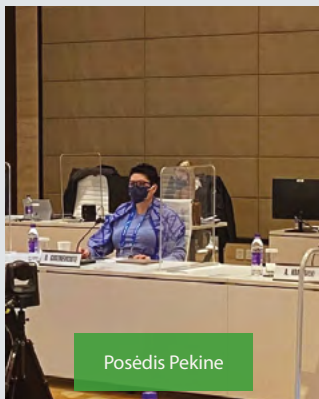
PEKINE – ANOC VYKDOMOSIOS TARYBOS POSĖDIS

Vasario 6 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė dalyvavo Nacionalinių olimpinėjų komitetų asociacijos (ANOC) Vykdamosios tarybos posėdyje. Šios tarybos nare ji tapo, kai buvo išrinkta Europos olimpinėjų komitetų asociacijos (EOK) viceprezidente.

Žiemos olimpinėjų žaidynių metu Pekine vykusiame posėdyje buvo pristatytos skirtingų žemynų nacionalinius olimpinės komitetas vienijančių organizacijų ataskaitos, Finansų ir audito komisijos, Rinkimų komisijos, Teisės komisijos ataskaitos.

Kalbėta apie pasiruošimą šiais metais vyksiantiems organizacijos prezidento rinkimams. Jie bus surengti spalio 17–21 d. Pietų Korėjos sostinėje Seule vyksiančios ANOC generalinės asamblėjos sesijos metu.

„I olimpinės žaidynes suvažiuoja ne tik viso pasaulio sportininkai, bet ir nacionalinių olimpinėjų komitetų atstovai. Todėl juos vienijančioms organizacijoms tai puiki proga susitikti ir aptarti svarbius klausimus. Iškart po Vykdamosios tarybos posėdžio bus surengtas ir EOK vykdomojo komiteto narių susitikimas. Žinoma, kalbėjome ir apie Pekino žaidynes, buvo įdomu išgirsti, su kokiais iššūkiais susiduria kolegos iš kitų šalių. Suorganizuoti tokį renginį pandemijos metu be galo sudėtinga. Tačiau galiau pasidžiaugti, kad žaidynės prasidėjo sklandžiai, o Lietuvos misijos vadovai su šiuo nelengvu darbu susitvarkė puikiai“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Posėdis Pekine

Roko Lukoševičiaus nuotr.

Prie LTOK būstinės pakelta ir Ukrainos vėliava

BALTIJOS ŠALYS SIŪLO PAGALBĄ UKRAINAI

Vasario 24 d. Rusijai pradėjus karo veiksmus Ukrainoje, trijų Baltijos šalių nacionalinių olimpinėjų komitetų vadovai kreipėsi į kolegas Ukrainoje.

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, Latvijos nacionalinio olimpinio komiteto prezidentas Zorzs Tikmers ir Estijos nacionalinio olimpinio komiteto prezidentas Urmas Soorumaa išreiškė paramą Ukrainos nacionaliniam olimpiniam komitetui bei pasiūlė visokeriopą pagalbą.

„Šiandien su kolegomis iš Latvijos ir Estijos virtualiai susitikome aptarti padėties Ukrainoje ir kuo galėtume padėti. Tai,

kas šiuo metu vyksta visai šalia mūsų, prieštarauja bet kokiems olimpiniams ir humanitariniams principams. Negalime tam likti abejingi, todėl esame pasirengę padėti Ukrainos sportininkams ir kitiems olimpinio judėjimo nariams. Kolegas Ukrainoje užtikrinome, kad bet kada gali kreiptis į bet kurį Baltijos šalių nacionalinį olimpinį komitetą“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Tarptautinis olimpinis komitetas įsteigė darbo grupę, kuri ne tik atidžiai seka padėtį Ukrainoje, bet ir yra pasirengusi koordinuoti humanitarinės pagalbos olimpinės bendruomenės nariams Ukrainoje teikimą.

RŪTA MEILUTYTĖ ATSIKAKĖ STIPENDIJOS

Olimpinė čempionė plaukikė Rūta Meilutytė Lietuvos plaukimo federacijos teikimu vasario 7 d. vykusiame LTOK vykdomojo komiteto posėdyje buvo įtraukta į olimpinėjų kandidatų sąrašą. Jai skirta 450 eurų olimpinė stipendija. Vis dėlto pati sportininkė pranešė LTOK, kad kol kas Paryžiaus olimpinėms žaidynėms nesiruošia.

Į LTOK olimpinėjų kandidatų sąrašą sporto federacijų teikimu įtraukiami realią galimybę dalyvauti olimpinėse žaidynėse turintys sportininkai. Olimpinėjų kandidatų sąrašė esantiems atletams pasiekus finansavimo kriterijus atitinkančius rezultatus didėja ir federacijoms skiriamos lėšos.

„Šių metų pradžioje gavome oficialų Lietuvos plaukimo federacijos raštą, prašantį į olimpinėjų kandidatų sąrašą įtraukti Rūtą Meilutytę kaip realią kandidatę sėkmingai dalyvauti Paryžiaus olimpinėse žaidynėse. LTOK vykdomasis komitetas jos kandidatūrą patvirtino ir skyrė olimpinę stipendiją. Vis dėlto iš pačios sportininkės sulaukėme informacijos, kad

Roberto Dačkaus nuotr.

R.Meilutytė

šiuo metu ji treniruojasi, planuoja dalyvauti varžybose, tačiau apie olimpinės žaidynes negalvoja. Todėl olimpinės stipendijos sutarties pasirašyti neketina“, – sakė LTOK olimpinio sporto direkcijos vadovas Einius Petkus.

Olimpinėms žaidynėms nesiruošianti sportininkė bus išbraukta iš olimpinėjų kandidatų sąrašo.

DIENOTVARKĖJE – BENT PENKIOS VALANDOS MUZIKOS

RIO DE ŽANEIRO IR TOKIJO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DALYVIUI DOVYDUI NEMERAVIČIUI PAŲIŅKA TIEK KNYGOS, TIEK MUZIKA, TIEK FILMAI, BET TIK VIENAI IŠ ŠIŲ SRIČIŲ JIS GALI SKIRTI DAUGIAU LAIKO.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Virgaido Leknicko nuotr.

D.Nemeravičius ir kiti Lietuvos irkluotojai naujam sezonui rengiasi Italijoje

Kartu su kitais pajėgiausiais Lietuvos irkluotojais naujam sezonui besirengiantis Dovydas Nemeravičius neslepia, kad knygas visada mėgo skaityti. Tiesa, dabartiniu karjeros etapu joms laiko rasti sudėtinga.

„Taip, mėgstu skaityti, bet tam turiu laiko tik lėktuve, kelionėse į arba iš stovyklų. Paskaitau ir prieš miegą, bet tuomet būna du puslapiai ir jau miegu, – šypsosi irkluotojas. – Įsimintiniausia knyga tikriausiai yra Balio Sruogos „Dievų miškas“. Ji įstrigo dėl ten aprašytų įvykių.“

Muzika – nuolatinis irkluotojo palydovas. Klausosi labai įvairios, o žanras priklauso nuo nuotaikos ir veiklos, kuria tuo metu užsiima.

„Klausau daugelio žanrų muzikos. Su muzika gyvenu nuolat. Manau, per dieną muzika skamba kokias penkias valandas. Muzika mane lydi treniruočių metu, prieš jas ir po. Per treniruotes mėgs-

tu muzikos klausytis garsiai, nes dažnai ji gerai nuteikia ir motyvuoja“, – pasakoja D.Nemeravičius.

Irkluotojui patinka koncertai ir festivaliai, tik jis apgailėstauja, kad dėl laiko stokos į juos retai pavyksta nueiti. „Bet nieko, vėliau atsigriebsiu“, – sako D.Nemeravičius.

Turėdamas laisvo laiko irkluotojas neatsisako filmų. Tiesa, bet koks kino kūrinys vargu ar jį sudomins, nes prieš įsijungdamas filmą jis pasidomi turiniu bei įvertinimais.

„Filmus mėgstu žiūrėti, bet tam turiu laiko tik stovyklose, todėl stengiuosi žiūrėti tik gerai įvertintus filmus. Kai manęs paklausia, koks filmas mėgstamiausias, dažniausiai į galvą ateina „Forestas Gampas“, – paaiškina D.Nemeravičius.

Kadangi filmai žiūrimi tik stovyklų metu, tai natūralu, jog tam dažniausiai naudojamas įrenginys – nešiojamasis kompiuteris.

WINTER / NATION

POWERED BY 4F

4Fstore.it

4FLithuania

4F official

4F

OFICIALUS LIETUVOS OLIMPINĖS
KOMANDOS RĖMĖJAS

—medicinos klinika, siekiantiems tiksliau

„LTeam LAB“ – oficialus Lietuvos olimpinės komandos sveikatos ir fizinės būklės įvertinimo, fizinio parengtumo stebėjimo partneris.

Sporto medicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija, esanti „Affidea klinika“ patalpose, įkurta bendradarbiaujant su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Tai – pirma tokia laboratorija šalyje, skirta visiems – nuo sporto entuziastų iki olimpinės rinktinės narių!

 affidea
klinika

LAB

*Justinas Kinderis
Šiuolaikinė penkiakovė*

Konstitucijos pr. 15, Vilnius | tel. 1811

PIRMOJI LIETUVOJE